

[Núm.30 | Juny 2007 | Preu 3,50 euros]

Revista d'El Far d'Empordà

El Far d'Empordà és citat per primera vegada l'any 844 amb el nom de FARUS. L'any 1299 el comte d'Empúries Ponç Hug IV hi feu construir un castell, i successivament fou fortificat el poble per la seva situació estratègica en mig de la plana de l'Empordà.

**Herminia
Darder
Salacruh** va
nèixer el 30 de
març de 1914

Mercedes Agelet Saraibar va
nèixer el dia 30 de novembre
de 2006

** Són el més gran i el més
petit del poble que s'han empadronat fins a data d'avui.*

Hola de nou!!

Una vegada més l'Associació Juvenil Atalaia us ofereix la revista Farus on heu pogut col·laborar aportant-hi tot el que pot ser del vostre interès desde opinions, articles, fotografies,.. podeu fer-nos-ho arribar a través del nostre correu electronic: atalaia_elfar@hotmail.com

Pensem que és imprescindible la col·laboració per part de tots vosaltres per continuar editant la revista i és per això que des d'aquí us convidem a participar tant com us sigui possible.

Com podreu comprovar, aquesta nova edició l'hem modernitzat, esperem que us agradi.

Tots els membres de l'Associació Juvenil Atalaia us volem agrair la vostra col·laboració tant els qui ens heu ajudat a omplir la revista d'articles la revista que avui esteu llegint com els qui heu col·laborat amb el vostre suport econòmic.

Sense tots vosaltres aquesta revista no es podria editar!!

En nom de l'Associació Juvenil Atalaia MOLTES GRÀCIES A TOTHOM.

PORTADA: Disseny - Josep Díaz

CONTRAPORTADA: Cedida per Rosa Mª Moret Dinar Homenatge Mossèn

IMPRIMEIX: Grafiques Trayter

EDITA: Associació Juvenil Atalaia

AMB EL SUPORT DE :

**AJUNTAMENT
D'EL FAR
D'EMPORDÀ**

Secretaria General de Joventud

**Diputació
de Girona**

Agenda

Al mes d'octubre es va dur a terme un homenatge al Mossèn Jaume Pratdesaba. Es va fer una missa on també va assistir el Bisbe de Girona i seguidament va tenir lloc un dinar al centre social del nostre poble. Hi va assistir molta gent amb la intenció d'agraïr al Mossèn Jaume, tot el que ha fet pel nostre poble durant els últims vint-i-vuit anys.

La darrera Festa Major de Sant Martí fou els dies 11 i 12 de novembre durant els quals vam gaudir d'un Taller per a la mainada, una Actuació a càrrec de Gimbody, una Xocolatada, Ball, Sardanes i Ofici Solemne.

Durant les festes de Nadal, la Comissió de Festes El Far Actiu va organitzar les tradicionals Quines, excepte una d'elles que la va organitzar l'A.M.P.A. de l'Escola d'El Far.

Un parell de dies del mes de desembre i de febrer a juny s'han fet tallers i cursos d'art floral a càrrec de la Concepció.

El dissabte 24 de febrer a la tarda es va celebrar la Festa de Disfresses del Carnestoltes amb una cercavila pels carrers del poble amenitzada pel grup Los Labradores, ball amb disco-mòbil i xocolatada per a tothom.

Els dissabtes 3, 10 i 17 de març al centre cívic es va celebrar el FIGUERES FOLK 2007, organitzat pel Casino Menestral Figuerenc, amb la presència de Riccardo Tesi, Claudi Sanna i l'Orquestina del Fabirol.

El diumenge 1 d'Abril, a benefici de la Fundació Internacional Josep Carreras, es va celebrar un Dinar de Germanor al local social.

El diumenge de Rams es va fer una representació de teatre infantil *La Bleda* on hi va participar molta mainada i va estar molt bé.

Cal dir que durant tots els dilluns i dimecres de l'hivern, al centre cívic s'hi ha realitzat classes de Gimnàstica de manteniment, Steps, Batuka, Hip-Hop i Aeròbic amb la Tonyi de professora.

L'AJUNTAMENT INFORMA

Actualment s'estan portant a terme les obres del "Projecte d'urbanització de l'últim tram del carrer Fonolledes" les quals han estat adjudicades mitjançant concurs públic a l'empresa Obres Pirinaiques S.L. i que permetran enllaçar la urbanització U.A.1 amb el carrer de l'Oliva, completant així, la xarxa viària local d'aquest sector.

Al Veïnat de l'Oliva s'ha actuat en la zona del pont sobre el rec del Molí, aconseguint una major afectivitat en canviar el sistema de desaiuat, alhora que, amb el cobriment de l'espai pel que discorre el rec, s'ha obtingut una nova zona verda. També a l'Oliva, s'ha treballat en l'obra urbanitzador d'aquest nucli completant la vorera al voltant del mateix.

Després de múltiples entrevistes amb el Bisbat de Girona s'ha formalitzat la signatura d'un conveni en virtut del qual, aquest ajuntament podrà adquirir l'immoble de la rectoria, que passarà a ser patrimoni municipal i una vegada efectuades les millores necessàries, podrà ser destinat a usos socials i culturals. Aprofitarem la avinentesa per posar de manifest que ha estat molt important la mediació i ajut del nostre rector, Mossèn Jaume Pratdesaba, per poder aconseguir tirar endavant aquest projecte.

Pel que fa aquest mateix sector, informar-vos que temps enrere es va sol·licitar un ajut dins del programa de l'1% cultural per tal de destinar-lo a l'arranjament de l'església parroquial de Sant Martí. Ara, el Departament de Cultura de la Generalitat, ha redactat i ens ha tramés pel nostre vistiplau, el projecte d'arranjament de les cobertes de l'església, que puja la quantitat de 300.000 euros, i que properament serà licitat a través de l'INCASOL. El finançament d'aquesta actuació anirà a càrrec de l'esmentat programa de l'1% cultural, el Bisbat de Girona i l'ajuntament. El projecte inclou també la restauració de les façanes.

Per últim i dins el capítol de petites obres de manteniment i millora dels espais públics, cal fer esment de l'arranjament de la zona verda que hi ha al costat del rentador, a l'adequació de l'entrada de l'escola, pavimentant-la per tal de fer-la més accessible a tots els usuaris. S'ha actuat també quan a la senyalització viària, col·locant nous senyals i rètols indicatius tant de llocs, poblacions veïnes i de regulació de trànsit, per tal d'aconseguir donar una millora informació a tots aquells que utilitzin la xarxa viària del Far.

Per terres de Catalunya : a l'Alt Urgell

L'EQUILIBRI ECOLÒGIC ESTÀ EN PERILL I EL NOSTRE FUTUR TAMBÉ

Tenim la gran sort de ser amics d'en Rafael Mariné, tècnic de natura de la Fundació Territori i Paisatge de Caixa Catalunya. Aquesta fundació es dedica a la recerca i al desenvolupament de projectes basats en la preservació i conservació del medi. Si us connecteu a la pàgina web d'aquesta entitat <http://www.fundacioaixacatalunya.org> i consulteu la finestra de Medi Ambient, podreu llegir i veure moltes coses interessants, entre elles el projecte de

LA MUNTANYA D'ALINYÀ

Situada al marge esquerre del riu Segre, i en el lindar de la comarca del Solsonès aquesta muntanya agrupa una colla de petits poblets molt bonics però una mica tristos, doncs en la seva majoria estan gairebé deshabitats i poc conservats. Ens explica el nostre amic, que fins fa menys de 30 anys en aquest còrrec de muntanyes hi habitaven unes 3000 persones que vivien de la pagesia: els ramats de vaques, cabres i xais, el cultiu de la patata (*Patata del bufet*, típica de la zona i boníssima) i del cereal eren la font d'ingressos de tota aquesta gent. Però d'una manera ràpida la gent va anar marxant. Les ciutats com Solsona, La Seu d'Urgell, Andorra, etc. els oferien més benestar, doncs els avis expliquen que l'hivern era molt cru de passar. Avui no hi queden ni 100 persones repartides en 5 nuclis de població comptant masies i petits grups aïllats.

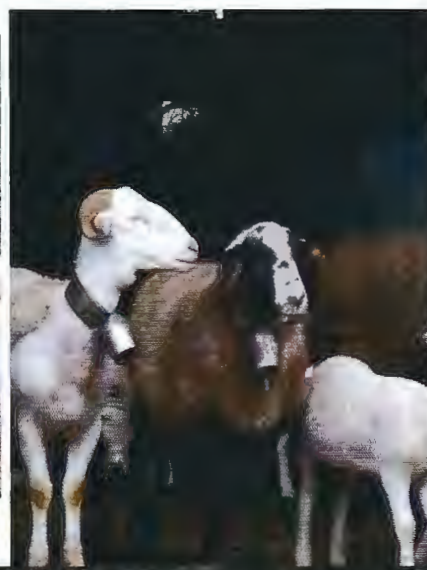
Abandonats els pobles, s'han abandonat les pastures, la caça, les tala del bosc, la conservació del medi,...La conseqüència: EL TRENCAMENT DE LA PIRÀMIDE ECOLÒGICA, fet que ha provocat que moltes espècies animals i vegetals hagin desaparegut d'aquesta zona. El conill de bosc, el llop, el mastí dels pirineus, la cabra autòctona, els isards el trençalòs, el voltor lleonat, etc. que vivien tan feliços en aquestes muntanyes, han anat disminuint la seva població o bé han desaparegut del tot, com és el cas del voltor negre, típic de tot el prepirineu i pirineu català, i on a dia d'avui no n'hi ha cap parella establerta.

Durant 4 dies hem estat caminant per aquestes muntanyes al mig de cabres, burros, mirant amb els binocles el vol del trençalòs, passejant per boscos de pi roig, anant des del Roc de la Pena al Tossal de l'Àliga, gaudint de xerrades llarguíssimes amb els pastors i la gent de la vall, i sobretot escoltant embadalits en Rafael, que no ha parat ni un moment d'explicar-nos el perquè de tanta feina a recuperar l'hàbitat perdut d'aquesta muntanya.

I és que tot està lligat i relacionat. Si la piràmide ecològica es trenca a la muntanya d'Alinyà, vol dir que es trenca a molts altres llocs del nostre territori, i tots aquests trencaments sumats fan que hi hagi un desequilibri molt important en el medi natural en el que vivim. Quan una espècie desapareix, n'hi ha una altra que se'n ressent i emmalalteix. La seva malaltia s'encomana a una altra i així anar fent, i tot perd l'ordre natural, tot es posa en mans de la tecnologia i ja no queda res d'autèntic. I quan volem veure un llop hem d'anar al zoològic i si volem veure un voltor negre hem d'anar a Extremadura. Aleshores cal que ens parem a pensar que el llop i el voltor tenien la seva casa a la muntanya d'Alinyà i que sense ells i els altres que hi falten la muntanya es mor, o sigui que es mor el nostre país.

La Fundació treballa recuperant la piràmide des de baix de tot, amb la repoblació de la muntanya amb conill de bosc, amb el suport a joves que volen ser pastors, amb el suport a famílies que volen buscar nous futurs en l'aprofitament dels recursos de la muntanya, turisme rural, producció de productes ecològics o d'elaboració artesana i tradicional, i altres. Però un dels projectes cabdals en aquesta zona és la recuperació del VOLTOR NEGRE. Només a dos punts del prepirineu català s'està fent el projecte de reintroducció d'aquesta espècie. Alinyà és un d'ells i tenen previst pels propers mesos deixar anar amb llibertat la primera parella que haurà nascut amb captivitat a la zona .

Us puc ben assegurar que tot i ser dies de Setmana Santa, en aquesta contrada no hi havia ni cotxes, ni gent, ni presses, només hi havia bona gent, molta natura, sol i pluja, bons formatges, bona taula i sobretot molta calma. Excursió molt recomanable a tot aquell que vulgui gaudir d'un lloc verge i super autèntic, dels pocs que ja deuen quedar a casa nostra . QUE SIGUI AIXÍ DURANT MOLTS ANYS!!!!

Família Vinyoles-Jofre
Can Ruet

Origen dels noms de les ciutats

BARCELONA

L'origen del nom de la capital catalana rau en diverses teories. Una d'elles parla que la fundació de la ciutat va ser efectuada per la important família cartaginesa *Barka* el 230 a.C. i amb el nom de *Barkenon*. Amb l'arribada dels romans es va llatinitzar a *Barcino* i més tard sota la dominació visigòtica va passar a ser *Barcinona* del qual va derivar finalment Barcelona. Una altra teoria esmenta un possible origen hebreu a ciutat de *Bar shela no* que voldria dir nostra costa. Encara que desconegut, la fundació de Barcelona també té un mite el qual explica que Hèrcules es va unir a l'expedició de nou naus dels argonautes després d'enllestir el seu quart treball i al costat de Jasó, va creuar la Mediterrània a la recerca de la pell del xai alat d'or anomenat Crisomallos i en passar per davant de l'actual costa catalana una forta tempesta va dispersar els argonautes. Quan van aconseguir reagrupar-se, no van trobar la Barca Nona (o novena barca). Van anar a la seva recerca i finalment van trobar-ne els tripulants al peu d'un turó (Montjuïc) que els naufrags havien trobat molt acollidor i que anomenaren, pel mitjà en què hi havien arribat, *Barcanona*. Malgrat tot, sembla ser que el més plausible és que *Barcino* vingui d'un topònim íber anterior als romans.

MADRID

L'origen de Madrid sembla ser que rau en el nom àrab *Mayrit* o *Majerit* que vol dir rierol matriu (lloc on els àrabs van establir-hi un punt fortificat), tot i que el so àrab no era originari d'aquesta llengua sino que radica en el seu origen en el llatí. Aquesta és l'evolució: del llatí *Matric(em)* al romanç andalusí (*matrič*), d'aquest a l'àrab andalusí (*mayrit*) i d'aquest al castellà (*Madrid*). També hi ha la teoria que el nom àrab provingui d'un origen cèltic o íber, del nom *Magerito*.

PARÍS

El nom de la capital de França prové d'un antic poble gal, els *Parisii*, que van fundar la ciutat entre el 250 i el 200 a.C. Més tard Juli Cèsar pren la ciutat l'any 52 a.C., durant la república romana, i la rebateja com a *Lutetia*. Però va ser durant el segle IV quan el rei dels francs, Clodoveu, va nomenar-la capital del seu regne i va anomenar-la París. Els *parisii* estaven establerts a la illa del Sena (*Île de la Cité*) que llavors s'anomenava *Lucotelia*, d'on ve *Lutecia* i que tenint un origen cèltic vol dir hàbitat en mig de les aigües.

LONDRES

La capital d'Anglaterra, en anglès *London*, deriva del vocable llatí *Londinium*, mot del qual es diu que significa "lloc pertanyent a un home anomenat *Londinos*", que al seu torn seria un nom cèltic personal que voldria dir "el salvatge".

ROMA

L'origen del nom de Roma deriva segons la mitologia clàssica del nom del seu fundador Ròmul qui juntament amb Rem havia estat alletat per la lloba capitolina però el més probable és que derivi de *Rumon*, que vol dir al costat del Rum, (un dels antics noms del riu Tíber) o bé de *Ruma* que és el nom que

antigament tenia el Palatí que esta format per dos turons en forma de sines femenines.

ATENES

La capital grega no té l'origen del seu nom massa definit tot i que hi ha teories que diuen que vé de la deessa Atenea, la deïtat de la saviesa, l'estratègia i la guerra justa. La mitologia diu que quan aquesta deessa i el déu del mar Posseidó es van disputar la ciutat Posseidó va fer brollar una font de terra i Atenea va fer créixer la primera olivera i com que la font era d'aigua salada i, per tant, poc útil, el rei dels atenencs va escollir la deessa. Sembla que va ser la ciutat qui donà nom a la deessa

BERLÍN

Una teoria diu que Berlín deriva de *bär*, és a dir, ós en alemany, pel fet que en els seus orígens hi havia molts óssos a la seva regió i, de fet, el símbol de la ciutat és aquest mamífer. En canvi, d'altres hipòtesis diuen que vé de un dels mots següents *berle* (terra inculta), *barlin* (abric) o *brljina* (bassal).

VIENA

La capital d'Àustria, en alemany *Wien*, té l'arrel del seu nom en el llatí *Vindobona* i aquest té el seu origen en el cèltic i significa *ciutat blanca*.

VARSÒVIA

El nom Varsòvia o *Warszawa* vé del possessiu del nom propi *Warsz*, és a dir *Warszewa*. Segons la llegenda el nom prové de la història d'amor entre el pobre pescador *Warsz* i la sirena *Sawa* (avui símbol de la ciutat).

BUENOS AIRES

La capital argentina deu el seu nom a la patrona dels navegants, *Santa María del Buen Aire*, que es trobava al barri sevillà de Triana, ciutat port de sortida i arribada de les rutes comercials de Castella amb Amèrica. Sembla que el nom d'aquesta Mare de Déu té els seus orígens a l'illa de Sardenya i a través dels mariners va arribar a la península ibèrica.

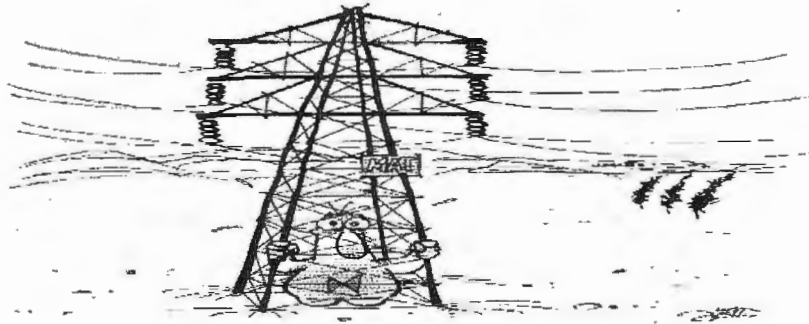
PEQUÍN (BEIJING)

El nom tradicional de la capital xinesa té el seu origen en la forma llatina del mot xinès i també en una traducció fonètica poc acurada. El nom oficial avui és Beijing i vol dir senzillament i literal capital del nord per diferenciar-la de la del sud, Nanjing.

TÒQUIO

Seguint amb el sentit pràctic oriental, Tòquio vol dir literalment *capital de l'est* nom que adquireix més rellevància si pensem que estem parlant de la capital de Japó, el país del sol naixent.

NO a la MAT ????????

Des de fa temps assistim al debat de si cal o no la Línia de Molt Alta Tensió que l'empresa Red Eléctrica de España vol construir a la nostra comarca. També en els últims dies han sortit informes molt desfavorables sobre el canvi climàtic i l'escalfament global de la terra per l'efecte dels gasos contaminants, que ens han de fer reflexionar a tots.

Avui en dia en els països desenvolupats o en el que s'anomena 1er món, a totes les llars hi trobem rentadora, una o varies televisions, calefacció, aire acondicionat, secadora, planxa, rentavaixelles, microones....., una llista inacabable d'aparells elèctrics, i a més l'enllumenat. Segur que quan vingui la propera campanya de Nadal, de Reis o davant de qualsevol oferta tentadora, incrementarem la llista d'aparells. Tots ells necessiten d'electricitat per funcionar.

L'electricitat és una font d'energia que s'ha de generar, transportar, transformar i distribuir perquè ens arribi a les nostres llars. Per tant, les línies elèctriques són necessàries i ens calen per fer funcionar l'economia dels nostres pobles.

Davant del creixement de la demanda elèctrica d'un 6% anual i sens dubte l'entrada en funcionament del Tren d'alta velocitat(AVE) Barcelona-Frontera Francesa, fa necessari reforçar el sistema elèctric a la nostra comarca.

Si no volem la MAT, ens hem despertat tard. Caldria haver-nos oposat fermament al AVE, engegar campanyes efectives d'estalvi energètic i fomentar la producció d'energia al costat del consumidor.

Tothom ha estat alguna vegada al pantà de Boadella. Quan està totalment plè, la central que hi ha dins la presa, produeix 4 megawatts de potència. Això és suficient per alimentar 4 pobles com el nostre. En moments de forta demanda, caldrien 25 pantans de Boadella per subministrar energia a tota la comarca. Això, a l'any 2006. Amb l'increment de la demanda d'un 6% anual, el 2007 ja en necessitariem 26.

Cal que tots posem el nostre gra de sorra i utilitzem l'energia de manera racional, sense malgastar-la ja que l'energia no és inesgotable.

Hem de tenir en compte que : **"l'energia més neta és la que no es fa servir"**

Dades d'interés:

Consum de l'AVE tram Frontera-Girona	50 Mw
Punta de consum a l' Alt Empordà:	115 Mw
Punta de consum a la província de Girona:	915 Mw
Punta de consum a Catalunya:	8.000 Mw
Punta de consum a Espanya:	40.000 Mw

Llocs Web d'interés:

Per saber el consum elèctric d'Espanya a temps real: www.ree.es

Consells per l'estalvi energètic:

http://www.bcn.es/agenda21/A21_text/guies/estalvi_energetic.pdf

La guerra gran a casa nostra

Estem de festa. Sant Martí de Tours, el nostre patró, es motiu d'aquesta festa. El nostre poble ha sentit sempre des de temps immemorial una gran estima pel Sant. Aquí se l'ha venerat sempre. I aquest any no pot ser una excepció. La missa que ara s'està celebrant es en el seu honor.

I l'orquestra que ens toca la missa, toca en honor del Sant.

I ningú de nosaltres s'ha quedat a casa, per honrar aquí el nostre Sant. I ara les meves paraules les dirigeixo a ell per demanar la seva protecció sobre aquest poble que el venera. I pensant en l'estima que pel nostre poble tindrà el Sant, li suplico que em permeti fer una excepció aquest any. En lloc de parlar de la seva personalitat, com hem fet sempre, avui s'em permeti parlar del seu poble que el té de patró perquè tots prestem atenció a una realitat que es del tot necessari canviar, posar-hi remei. I la realitat que avui volem donar a conèixer, te relació amb l'escrit que ara tots tenim a les mans.

En aquesta pagina....

En aquesta pagina d'esta parlant de que en llibre de defuncions de la nostra parròquia de Sant Martí, s'acaba d'obrir una pagina on hi concorren gravíssims successos que a continuació s'esmenten, i dels quals en volem fer comentari aquí.

Esdevingué lo temps de la invasió de los francesos

Te lloc després del dia 19 de novembre de 1794, si es te en compte que aquesta data a posat fi a la pagina amb que aquell any acabava.

Pensem que s'està parlant aquí de quan la invasió dels francesos té lloc en el nostre poble, i que ens cal a nosaltres fer per conèixer quin dia, quin mes i a quines hores tingué lloc. Però abans haurem de traslladar-nos a una anterior invasió, la que ha tingut en el roure. Sabem que el 20 de novembre de 1794 ha caigut en santuari del roure en mans franceses, morint llavors també el general dels exercits espanyols, anomenat marques de la unió. La invasió del roure era el pas previ per a conquerir el castell de figueres.

Destruït ara el nucli principal de resistència, caldrà acabar amb els nuclis secundaris. El Far d'Empordà n'és un. La invasió del nostre poble fou decidida per haver-se trobat en el pendeló del difunt general, la llista de tots els llocs on s'hi havia instal·lat canons de guerra. El dia 20 de novembre senyalat per la gran victòria del roure, no es va emprendre cap nou atac per part dels francesos. Ja tenien prou feina aquest dia en recollir de la victòria els trofeus. I mes si es tenia que fer consell de guerra per replantejar els nous combats. Del llibre parroquial es que trèiem nosaltres quin dia va ser la invasió. Abans que tingués lloc, ens diu el llibre que primer hi hagué "la fugida", nom amb que es nombre un dels episodis de mes trista memòria de la guerra gran, i que segons nosaltres, deixarà marca profundíssima en l'ànim de la gent del nostre poble.

Com si se sàpigues de cert que després del roure seria atacat el Far, tothom aquí es posa en moviment per evitar caure ens mans dels francesos. ¿ Que els feia fugir dels francesos? Es lo que volem explicar ara aquí. Es podria creure que motivar la fugida el fet que un contingent militar vivia aquí al Far, parapetat dalt l'església on segur hi eren els canons. La població quedaria entre mig de dos focs si s'establaven aquí combats. Però no es aquest el motiu de la escapada. En retirar-se cap al veïnat de l'oliva, n'hi hagués hagut prou.

Una altra presencia a la vila podria ser la causant; la d'un gros contingent de refugiats que des de feia mig any; anava arribant al poble; aconseguint fer duplicar llavors la

població. El llibre parroquial els anomena expatriats. Consta que ni havien a la rectoria i a ca'n Ruet. Se'n sap la procedència d'alguns. Son sobrevinguts de morellans (Rosselló); de Darnius, de Capmany, de la jonquera, de l'Agullana etc...

Els no es mosseguen la llengua a l'hora de contar tots els horrors que havien viscut amb els francesos. Ara ens em de fer a la idea de com es fa la fugida. Davant la imminent arribada de francesos, aquell mateix dia de la debacle del roure, 20 de novembre de 1794, cap a la nit, casi ningú se'n anirà a dormir, tot preparant la sortida, que els desplaçarà cap a l'exili, i que tindrà lloc, doncs, a trenc d'alba. Quin espectacle oferiria aquell dia 21 al nostre poble, no mes comparable a un episodi bíblic. Si mes de la meitat del nostre poble es resolgué a partir cap a l'exili, penseu en aquell gran grup d'expatriats que s'afegirien a la caravana. Algun privilegiat, com el senyor rector, sortiria amb tot lo que podria carregar la seva tartana. Qui sortiria amb la seva carreta de bous. Qui a peu, arrossegant mainada. I tots carregant amb lo indispensable. Pensem també que sortirien molts sense saber on acabava el seu caminar. Us puc fer una referència dels seus llocs de destí. A Campllong i te la arribada el senyor rector, els qui l'acompanyen; també els demés llocs els ser perquè alguns d'ells i moren. Altres passen a viure a la Tallada, a Riudellots, a Montiró, a Malgrat, a Verges, a Turà, a Llagostera, a Sarrià de Ter, a l'Armentera, a Torrent, a Cassà de la Selva, a Sant Mori, a Jafre, a Calabuitg, etc.. en la fugida, però, no hi participà pas tot el poble. Una tercera part del poble es queda per por de perdre totes les seves pertinences, creiem nosaltres. Quins van ser els mes desfavorits: els qui sortiren o els qui es quedaren? Pensem que els qui sortiren vagaren fora de casa durant mes de nou mesos. Però mireu en sortiren d'escalfats qui es quedaren, que tretze anys després, torna a entrar els francesos a el Far. La fugida es general; cap família es queda. Del horrors dels francesos algun detall podem contar ara aquí. Quant el general francès aixeca el seu informe després de la debacle del roure, diu que han set morts o matats entre 8.000 i 9.000 soldats espanyols. Aquell qui queia ferit, era rematat després la mortaldat es massa, tractant-se només de l'alt Empordà.

Afegeix l'informe del general francès: "ens trobem ara a l'abast d'una innumerable munió de pobles, que si un es ric, l'altre ho es mes encara. això facilitarà enormement la manutenció de la tropa." es dona a conèixer aquí el destí de les gallines, i de més bestiar que disposen les famílies arreu de la contrada.

No em agotat quan fa relació amb la "FUGIDA". pel llibre parroquial sabem quins van ser els últims en fingir, a la seva sort. Es tracta de'n Jaume Martí Berenguer i de Maria Cross, que era de figueres. Que, suposem nosaltres, per haver esperat fer la sortida cap el tard d'aquell memorable i fatidic dia 21 de novembre, varen anar a parar en mans del francesos que llavors es disposaven a entrar al poble. "varen morir violentament," diu el llibre; violència es la paraula idònia per explicar que després de caure ferits varen ser rematats.

Voldrien donar mes detalls de la arribada dels francesos a casa nostra. Dubto que algú naixi escrit res. ¿es lliurarien fots com vaig avanç el defensors dalt de l'església es donessin per vençuts? la gent del poble que decidir quedar-se, davant la imminent entrada dels Francès ¿ no suarien refugiat en la casa dels de l'Oliva? ¿ hi haver foc creuat de canons entre les dues forces?. Si l'entrada va ser de nit com suposem, ¿de que servia tenir canons dalt de l'església? que els forts combats i varen ser presents, o deduïm de lo que diu el llibre: si el poble va quedar en ruïnoses que hi va haver combats de casa a casa. O els canons del campanar al ser ja de dia desaparessin contra les cases on s'hi aixoplugaven el Francès. Mes clar es veu la forta lluita sis el temple s'el va ser objecte de tant greu escarment per haver-se alienat el Francès.

EN ESTA PAGINA ESDEVIENGUE...L'ENTREGA DEL CASTELL DE FIGUERAS... caigut el santuari del roure i ara la plaça d'El Far, no queda net el camí per a conquistar el castell de figueres, doncs que no esta massa lluny el fort de la ciutadella de roses. Però quant el 24 de novembre es troba ja acordonada la ciutadella

de roses per les tropes franceses, tot queda enllestit per acordonar el castell de figueres.

No mes tres dies de parlament Francès amb el defensors dels castell dona com a resultat l'entrega d'un dels forts mes importants de l'Europa de llavors. la rendició mes humiliant de les tropes espanyoles.

“.....esdevingué LA TOTAL DESTRUCCIÓ D'EST PAÍS.”

Ara en mans franceses el castell de figueres esta apunt de complir-se el mes sospirat anhel de la França: convertit el nostre idolatrat Empordà en un mes de les províncies de la França. El 2 de gener cau la plaça de roses. Lo mes natural ara que es te tot a les mans, voler mimar-nos i evitar tota destrucció.

Però tot seguit les coses es compliquen. Després de rendida la ciutadella, la resistència espanyola es redobla. I el nord de la França ha de fer front a noves invasions. Per tot i tot ,cal deixar ara aquesta guerra. Madrid també ho vol. Ara la consigna que entre els militars es farà córrer, aquesta: “Anem-se'n ara per tornar un altre dia, quan hi haguí pau a les fronteres. I per a llavors cal liquidar totes les defenses que frenin la nostra propera arribada. La pau s'arribarà a firmar per fi, però amb la pau s'haurà consumat la demolició de tots els reductes defensius que el país encara disposa. El reducte defensiu que existeix damunt de nostre temple, també ha entrat a la llista.”

Segons els historiadors, es en els dies de la seva retirada que el francès fa mes gala de credulitat i de voracitat, com ens toca veure el país després de la retirada del francès? Queda el país sense bestiar, sense gra(el cereal havia set repartit a la tropa), sense vi en els cellers, i potser civillats a bales , sense fargues(coneixem tots que a passat a Sant Llorenç de la Muga) , greument profanada la comarca,(el Francès s'ha ben passejar sobre els jocs de culta).

En aquesta pagina esdevingué la ruïna de est poble.

Tota destrucció te els seus graus, però quan la destrucció arriba al màxim, te un altre nom; ruïna. la guerra gran va deixar el nostre poble en ruïnes .aquí res va quedar deslliurat dels sotrac. Quan passats els nou mesos d'exili tornaran els seus pobladors; es fera un general plor: Sant Martí del Far qui t'ha vist , i qui et veu.

A aquest general plor no s'hi va poder sumar al rector del poble perquè ja s'havia mort. Diu el llibre que va morir expatriat a Campllong després de dinar. i jo pregunto: ¿moriria enverinat? Però el qui fou successor seu , ens transmet la noticia de morí d'afflicció , veient d'infortuni del seu poble. No os puc donar detalls aquí de com quedar el poble de destruït. Però si us poc donar una idea de l'estat de ruïna en que quedà l'església, per mitjà de les imatges que s'ofereixen aquí. De les parets laterals, mireu on acaba la pedra tallada i on començà el cavall, perquè us entoneu comte de l'aspecte que oferia llavors l'església. L'aspecte de avui ens porta el record tan de la guerra gran com la de la guerra que vindrà tretze anys després, o sigui la guerra de la independència.

S'ha de declarar a qui l'integres desplegat per a reconstruir el nostre temple arrel de la guerra gran. al ser reconegut l'interes real, reinava Carles IV es va reformar amb materials com el que ara i veieu aquí. Però no passarien 13 anys, quan torna a ser aquí el francès, hi ho tirava tot a baix de la forma que veiem ara.

Si la credulitat del francesa qui en el nostre poble adopta formes alarmants, mes raó tenim ara nosaltres per fer desaparèixer tot vestigi, per nassos,la ruïna.

Mossèn Jaume Pratdesaba

Lluís Llach, 40 anys

Lluís Llach és, per sobre de tot, un artista que creu en la utopia, que estima la llibertat i que segueix buscant a través de la seva música noves formes de sentir i de viure. Ell no és només un cantant, ni tampoc podem encasellar-lo exclusivament en les denúncies socials i polítiques. Llach és un dels "productes" culturals més complets que hem tingut en aquest país. És una persona que ha educat i format a molts, amb la seva poesia, la seva paraula, la seva música... amb la innovació i la ruptura d'allò establert. Sempre s'ha brindat a la lluita solidària i a la denúncia de les injustícies. L'avalen tantes coses que és impossible enumerar-les totes.

Lluís Maria Francesc de Paula Llach i Grande (Girona, 7 de maig de 1948), cantautor i músic català.

El seu pare, metge, fill de terratinents, havia aconseguit plaça a Verges. La seva mare, mestra, nascuda a Porrera, el Priorat, rebé una educació burgesa a Barcelona. Té un germà gran que es diu Josep Maria.

Segons el propi Lluís Llach, la persona que introduí la música a casa seva fou la seva mare. La guitarra que utilitzaven ell i el seu germà era la d'ella. També tenien un piano.

Compongué les seves primeres melodies als 6 o 7 anys, a l'edat de 9 anys marxà cap a Figueres per a continuar els seus estudis. Als 15 anys, es desplaçà a Barcelona per cursar estudis d'enginyeria. Dos anys després, es matriculà a la Facultat d'Econòmiques, el mateix any, 1965, que escrigué la seva primera cançó, *Que felix era, mare*, amb lletra del seu germà.

Immers completament en els ambients universitaris antifrancistes, debutà a principis de 1967 com a integrant del moviment de la Nova Cançó quan s'incorporà al grup Els Setze Jutges, del que seria l'últim component. De seguida optà per una línia políticament compromesa, que ha continuat al llarg de la seva carrera artística.

L'any 1969 conegué Laura Almerich, una persona que és per al cantant com una germana, una amiga, una còmplice i part fonamental del seu acompanyament musical durant la seva carrera. A finals d'aquest mateix any, després d'èxits de gran impacte popular, actuà en solitari al Palau de la Música Catalana, consolidant-se com un dels millors cantautors del moment. Viatjà a Cuba i també actuà en solitari a Madrid. Això li va comportar la prohibició de cantar durant quatre anys a Espanya sota l'acusació de *revolucionar al públic con la mirada*.

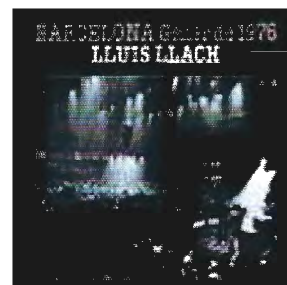
Llavors decidí exiliar-se a París. Cantà a França, Suïssa, Alemanya, Mèxic...

Després dels seus recitals de l'any 1975 fou detingut i multat. Se li prohibí actuar a Espanya durant vuit mesos per les reiterades *infracciones al reglamento de espectáculos, que prohíbe terminantemente que los artistas se dirijan al público...* Es refugià a l'estranger: Londres, París...

Reaparegué l'any 1976 al Palau Municipal d'Esports de Barcelona, davant la plana major de les noves forces polítiques i socials de Catalunya, on demostrà el seu poder de convocatòria.

Celebrà al Camp del Barça, el 6 de juliol de 1985, la major crida musical realitzada per un únic cantant a Europa: 100.000 espectadors es donaren cita en una nit màgica.

El 1992 celebrà els seus 25 anys de carrera amb una sèrie de recitals.

Els dos concerts que Lluís Llach realitzà a Verges el passat mes de Març són un regal per a mantenir en el record a un Llach en plena forma que, conscient del que correspon a cada etapa de la vida, ha sentit la necessitat vital de retirar-se de l'escena i ha preparat de manera curiosa aquest comiat elegint el lloc més estimat, els temes més significatius del seu viatge per la música i uns músics de luxe per a posar la cirereta a aquest adéu tan digne i emotiu.

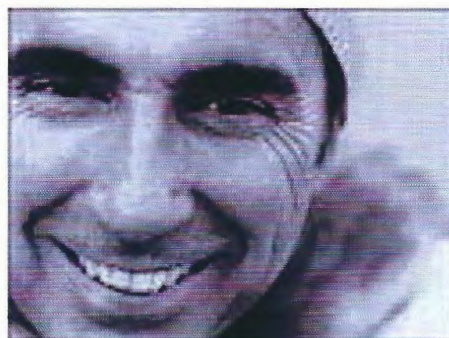
No es tallà ni un pèl en proclamar, parlant i cantant, les seves conviccions: la tendresa com a alternativa davant l'agressivitat dels valors competitius, el desig, l'humanisme com a eix conductor que ha de justificar qualsevol ideologia, la convicció del voler ser, voluntat imprescindible per a sobreviure com a poble, com a persones... la responsabilitat, l'esperança...

Un Llach, encantador, sensible, trencador, que recorda i rendeix homenatge a Salvador Puig Antich, als obrers assassinats a Vitòria, als que sofriren la repressió franquista... a Miquel Martí i Pol, gran poeta i amic de l'ànima. Un Llach que anima a seguir el viatge a Itaca, el paradís inexistent, però necessari per a poder sobreviure amb dignitat.

Creador incansable, ha produït nous espectacles i discos amb els que ha realitzat gires arreu. Al llarg de la seva trajectòria, Lluís Llach ha rebut nombrosos premis i guardons, com el d'Artista per la Pau, de la UNESCO (1999), el premi al millor compositor de l'any de l'Acadèmia Francesa del Disc (1984), la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1982) i el premio Luigi Tenco al millor cantant estranger en el Festival de San Remo (1979).

El 1967 va pujar a un escenari per primer cop i des de llavors ha estat la veu crítica de la consciència esquerrana i el malson de conservadors, ha compost veritables himnes de lluita antifeixista, que fins i tot cantats en català fa seus tot l'Estat Espanyol, ha fet recitals en favor dels pobles oprimits, s'ha destacat per l'antimilitarisme i ha actuat amb ganes de comunicar, de ser creatiu i de treballar bé. El seu repte a la vida és ara tallar per aprendre a viure d'una altra manera. No tornarà a la carrera normal de gravar discos i fer gires, tot i que deixa la porta oberta a actuacions amb el seu piano en petits teatres i col·laboracions puntuals.

Maria Company i Coll

¡¡¡Perros peligrosos!!!

(IGNORANCIA ES TEMERLE A AQUELLO ACERCA DE LO QUE NO SABES NADA)

Durante mucho tiempo el adjetivo de perro peligroso a sido y será asignado con frecuencia a perros que más han salido por la televisión. Más que nada porque los medios de comunicaciones lo único que quieren es audiencia y, si sacaran por televisión los casos de los perros a los que la gente ya conoce, no tendrían tanta. Por eso, cuando se da el caso de un perro conocido, como por ejemplo un pastor alemán, no lo sacan. Por que? Pues porque el famoso Rex, el perro policía de todas las películas que se han hecho y series de televisión, es un pastor alemán y es bien visto a los ojos de todos. En cambio, de los llamados perros peligrosos, no se han hecho series de televisión para que sean integrados en la sociedad.

Cabe mencionar que para proponer una ley de esta naturaleza (así como cualquier otra ley en el ámbito que sea) hacen falta una serie de estudios de los cuales la ley europea carece. Porque en este sentido, dichos estudios, harían dudar a más de uno, ya que, en la realidad, la sociedad exige un trato específico a su situación particular ya que no todos los perros son iguales y de igual carácter. Antes de sacar una ley a la luz habría que llevar a cabo una serie de estudios, consultas y valoraciones hechas por profesionales antes de ser propuesta. No todos pensamos así pero yo creo que la gran mayoría de los que han tenido relación con algún perro, sí. A demás la ley debería estar dirigida únicamente a los propietarios de dichos perros y no a los animales ya que ellos no pueden ser sujetos por la ley a determinados comportamientos. Las leyes se crearon para ser entendidas, respetadas y cumplidas por los seres humanos. También se debe tener siempre en cuenta que no existen razas peligrosas ni de "pelea" por su genética o denominación porque entonces estaríamos siendo racistas ya que ninguna raza es igual. No hay razas problemáticas ni peligrosas sino personas / propietarios con problemas o problemáticos. Los humanos somos quien consciente o inconscientemente transformamos el comportamiento de nuestros animales de esta forma negativa, por lo tanto, quienes deben ser sujetos a los castigados con la ley son dichos propietarios. Cualquier perro puede ser agresivo o no, peligroso o no, dependiendo de su entrenamiento y el medio en el que se desenvuelve. ¡¡¡Un propietario irresponsable es mucho más peligroso que cualquier perro!!! Éste es un problema social que nos afecta a todos los propietarios por igual. Nosotros no podemos mostrarnos contrarios a la intención de evitar ataques ni a la prevención de tragedias. Compartimos preocupaciones de la sociedad pero no podemos pagar todos justos por pecadores, ¿no crees? No soy nadie para criticar o dejar de hacerlo sobre lo que se diga o no de estos perros pero sí para dar un consejo y cerrar las bocas de más de unos que no sabían nada sobre la discriminación de

estas razas. Sólo puedo decir que si alguien quiere saber cómo es en realidad un perro de estas razas, conozca o aprenda a disfrutar de alguno de ellos. Nosotros nos consideramos con fortuna y honor de ser propietarios de uno de estos perros. A quienes tenemos un perro de estos nos resulta sumamente ofensivo escuchar a ignorantes inventarse mitos y falacias sobre estos perros ya que son un miembro más de nuestra familia, no sólo un perro ni una bestia salvaje, violenta e incomprensible...
¡¡¡ La raza no es el factor importante en comportamientos agresivos, la mala educación sí lo es!!!

Remedios Ibañez Matamoros

VISITEM EN LLUÍS ROURA

Enguany, durant el tercer trimestre, a l'escola hem treballat l'obra del pintor Lluís Roura, afincat a l'Empordà des de fa molts anys. Gràcies a l'amabilitat de l'artista, el dilluns 16 d'abril tota l'escola el va anar a visitar a la seva casa particular de l'Escala.

El lloc, verdaderament privilegiat a primera línia de mar, ofereix al visitant una inigualable panoràmica, talment com si es tractés d'un dels seus quadres. En Lluís ens va obsequiar amb una classe magistral en directe pintant el poble del Far de memòria en tan sols 30 minuts! Tots vàrem poder admirar com feia les barreges dels colors, com perfilava les siluetes i anaven sorgint els camps, la muntanya del Montgrí, el turó del poble i fins i tot la línia del mar. Tot plegat molt bonic, amb colors molt vistosos i sempre explicant com treballa i com ho aconsegueix. La sessió finalitzà amb una ronda de preguntes molt interessants que en Lluís va anar contestant amb tota mena de detalls.

Finalment ens va obsequiar a tots plegats amb una beguda refrescant i una bossa de patates al jardí de casa seva on vàrem esmorzar. L'escola li va regalar un bonic llibre d'imatges i una postal amb la reproducció del poble del Far feta per tots els alumnes de primària.

La jornada es va complementar amb una visita a les ruïnes d'Empúries.

Tot plegat molt enriquidor, tant pels alumnes que varen poder conèixer de primera mà un dels pintors empordanesos de més renom, com pels adults que vàrem tenir el privilegi d'acompanyar als nens i conèixer una excel·lent persona, tant a nivell artístic com personal.

Com a record d'aquest dia, la biblioteca de l'escola té penjada una litografia de l'Empordà d'en Lluís Roura. Agraïm des d'aquestes pàgines la col·laboració d'en Lluís.

ALGUNS APUNTS DE L'ESCOLA DEL FAR

Aquestes són algunes de les pinzellades que sintetitzen el decurs d'aquest any escolar que ja s'acaba i que us fem arribar a través del treball visual:

Sortim a dibuixar el nostre entorn

Ens divertim a l'hora de l'esbarjo

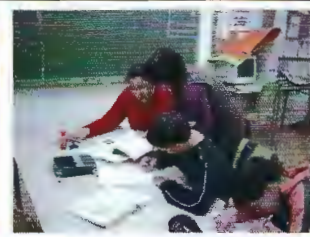
pintem

Celebrem la jornada cultural dedicada al món del cinema.

Visita a Sant Quirze de Colera

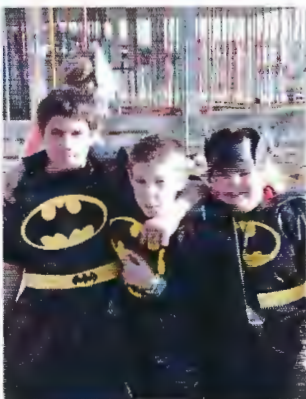

Sortida als bombers de Figueres

Visitem els mims de la Rambla a Barcelona

ÀLBUM FOTOGRÀFIC DELS ALUMNES DE PRIMÀRIA

A l'escola, compaginem el treball d'aula amb activitats més lúdiques i experimentals basades en la manipulació i observació dels processos. Les activitats plàstiques són treballades de forma transversal al llarg de tot el curs escolar.

DESCOBERTA DE L'ENTORN: NEIXEN POLLETS A CLASSE

Durant el tercer trimestre, els alumnes d'Educació Infantil han treballat el projecte dels **Pollets**. Per tal que l'experiència fos més enriquidora i més directa, vàrem anar a buscar una incubadora i els pollets varen néixer a classe. Durant un temps els vàrem poder observar de primera mà i vàrem treballar totes les seves característiques.

Al cap de 21 dies d'estar a la incubadora, varen néixer dos pollets: un de negre i dos de rossos.

Encara no els hi havien sortit les plomes. Tenen el bec i les potes ataronjades.

Tota l'escola ve a visitar els pollets i a observar-los.

Mengen pinso i beuen aigua.

Observem com són les seves petjades damunt les nostres fitxes de treball.

Al cap de dues setmanes ja tenen plomes.

JUNTA DE L'AMPA DEL FAR D'EMPORDÀ

Contemplem un altre curs que ja arriba al seu final , mirem enrera i veiem molta feina feta , veiem unes mestres que s'han esforçat molt , veiem els nostres fills que han crescut una barbaritat ,... veiem que el temps passa molt depressa .

Cel.lebrem la festa de final de curs de la ZER. Es un des aconteixements més bonics del curs pels pares. Tots els del Far en disfrutem moltíssim: els nens ballant per nosaltres , el fabulós berenar que preparen les AMPAS, tots els mestres tan contents... val molt la pena. **VISCA LA COMISSIÓ DE FESTES!**

Recordem la primera reunió de la junta de l'AMPA on com cada any ens fem molts propòsits. Al llarg del curs n'hem desenvolupat només uns quants , però ja ho diu el refrany : **NO ES POT MATAR TOT EL QUE ES GRAS.**

La junta de l'AMPA hem treballat de valent per dur a terme les activitats principals de la nostra associació amb el màxim d'eficàcia. Podem dir que la **QUINA DE L'ESCOLA** que aquest curs es va celebrar el dia 06 de desembre de 2006 va ser tot un èxit .Ja és una activitat consolidada dins l'agenda cultural del poble i això es nota doncs cada any tenim més gent , i podem dir que el motor econòmic no **FLAQUEJA.**

LES PANERES DE NADAL són una altra font important d'ingressos que compartim al 50% amb l'escola.

Els diners ens han servit per subvencionar el 50% de totes les sortides escolars de la ZER Així com per fer les petites inversions que el consell escolar de l'escola ens ha demanat per exemple a la biblioteca i petits estris per les aules .

Les activitats extraescolars d'anglès, contes-teatre i rítmica s'han mantingut durant tot el curs , subvencionades en un 10 % per l'AMPA, han tingut un cost molt econòmic i així tothom qui ha volgut n'ha pogut disfrutar.

Pels pares i per tal d'anar creant L'ECOLA DE PARES hem fet diferents xerrades ,

Una subvenció de la Fapac de 288,00 € per destinar-los a cursets d'informàtica els hem fet servir per fer un curs de Càmera digital i Photoshop que ha estat molt profitós i pràctic .

Les mestres van preparar un festival de Nadal preciós , amb poemes , cançons , caga tió ... nosaltres hi vam posar el toc dolç fent una xocolatada per tothom.

Per carnestoltes el dia 19 de Febrer els nens van sortir molt ben disfressats a fer una rua pel poble . Els pares també van poder participar de la festa i es van cuidar de servir un petit berenar quan la rua va passar pel Veïnat de l'Oliva.

Per Sant Jordi la parada de Roses i llibres i les activitats festives que fa temps venim organitzant son un dels altres moments bonics de la participació dels pares en les activitats del curs escolar.

En el nostre poble és curiós veure com a mesura que l'escola creix , el poble s'interessa molt més per nosaltres i aixó fa que la gent participi molt en tot el que fem . Com a nota curiosa podem dir que l'any passat que no vam fer SANT JORDI perque era diumenge i ens vam pensar que ningú vindria , tothom ens renyava per no haver-ho fet , doncs: - volien comprar la ROSA a la parada de l'escola!

Cada cop que tenim un gruix d'informació important editem un butlletí que fem arribar a tots els pares . Serveix de referent de totes les activitats que es fan i a més hi afegim consells i agenda per acabar-lo de completar . Aquest curs s'han editat els n° 9-10 i 11.

Ens proposem començar a treballar pel proper curs , amb les mateixes ganes buscant noves activitats , marcant-nos noves fites i fermes en el nostre camí de seguir ajudant als mestres en tot el que calgui per tal d'ampliar l'educació-formació dels nostres fills.

Per últim dir que totes les famílies de l'escola són socis de l'AMPA , aixó es molt gratificant pels que estan al capdavant . **Es l'esforç de tots que ens fa creixer , Cal que tots en siguem concients.**

AMPA CEIP EL FAR D'EMPORDÀ

LES MESTRES

DIA DE SANT JORDI : Tots els nens i alguns pares

Les nenes d'extraescolars de rítmica ballen Hip-hop a la rambla de Figueres en el **Hello Fires** el dia 27 d'abril

El morrut de les palmeres

(*Rhynchophorus ferrugineus* Olivier)

Fa dies que sentim a parlar que les palmeres del nostre país estan en perill perquè un escarabat les fa malbé. Doncs bé us en faré cinc cèntims. És ben cert que és un problema greu i que de moment la solució és difícil, però no cal alarmar-se en excés, cal sobretot estar a l'aguait.

Es tracta d'un coleòpter que va ser introduït a l'estat espanyol, concretament a Andalusia l'any 1995 per una importació de palmeres provinents de l'Amèrica del Sud. A Catalunya no va arribar fins el 2005. El primer focus es va detectar al Vendrell i s'ha anat estenent pel Maresme i a la tardor del 2006 ja se n'ha trobat a La Selva.

L'insecte pot colonitzar diferents tipus d'espècies de palmeres, però la més afectada a Catalunya, és la palmera canària (*Phoenix canariensis*)

L'adult medeix de 2 a 5 cm., fet que el fa realment visible ja que és molt gran. Pot pondre entre 300 i 400 ous de forma allargada i d'un blanc brillant . Es localitzen dins l'ull de la palmera o en ferides del tronc. Les larves (d'uns 5 cm) es desenvolupen dins la palmera .

Tot el cicle de l'insecte des de l'ou fins a l'adult pot durar 3 o 4 mesos. Els adults no solen abandonar la palmera fins que l'han ben destruïda. Poden conviure diferents estadis de l'insecte en una mateixa planta. Quan abandonen la palmera realitzen vols curts fins a colonitzar-ne una altra que estigui ferida o que s'hagi podat doncs els atrau la olor que es desprèn de les ferides provocades per la poda. És per això que es recomanada no fer podes en zones afectades i/o fer-les a l'hivern quan la plaga està menys activa.

Detectar la plaga és molt complicat, pel fet que la capçada de la palmera no la tenim a l'alçada de la vista i quan ens en donem compte ja fa un any que és dins. El sol manifestar pel decaïment de les fulles i perquè la capçada perd la simetria. Així mateix, les fulles en ser estirades segueixen fàcilment i s'hi poden observar les galeries causades per les larves.

Els tractaments químics, són difícils a causa de l'alçada i encara no se'n ha comprovat l'eficàcia. En cas de fer-se per professionals autoritzats cal dirigir-los a l'ull i sobretot protegir les palmeres després de ferides de poda remullant bé el tall. Són indicats als mesos de més calors i amb productes sistèmics.

Les palmeres afectades han d'ésser talades i destruïdes i s'ha de comunicar al Servei de Sanitat Vegetal.

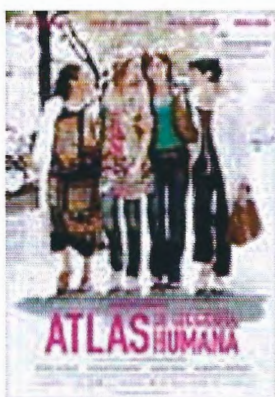
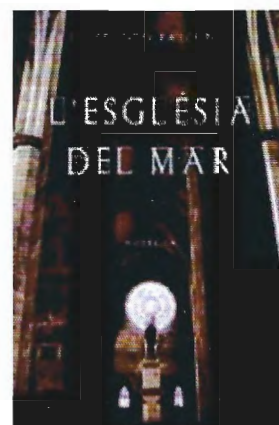

Judith Jofre i Company

Una mica de temps lliure...

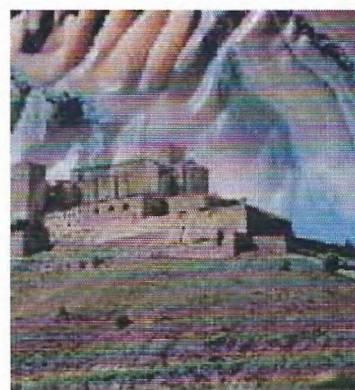
Ara que ve el bon temps, que els dies són més llargs i que ens ve molt de gust fer coses a l'aire lliure i aprofitar el temps que tenim per a nosaltres mateixos, jo us voldria fer algunes propostes...

Perquè no llegir un bon llibre? A mi, dels que he llegit darrerament, m'ha agradat especialment "L'església del mar", d'Ildefons Falcones, Editorial Rosa dels Vents. És una novel·la històrica, escrita per un advocat de Barcelona, en el que pretén homenatjar a un poble que va ser capaç de construir una catedral, la famosa Catedral de Santa Maria del Mar de Barcelona, en 54 anys. La història se situa al s. XIV, a Barcelona, al barri de la Ribera, on els pescadors decideixen construir el temple. La construcció és paral·lela a la vida de Arnau, el protagonista, que va començar essent servent de la terra i acaba com a home lliure i ric, però no sense trobar-se amb mil i ún entrebancs.

I veure una bona pel·lícula? Aquest mes s'estrena "Atlas de Geografia humana", dirigida per Azucena Rodríguez, i interpretada per 4 actrius espanyoles com Cuca Escribano, Montse Germán, María Bouzas i Rosa Vila. És un drama romàntic on Quatre dones que rondan els 40 treballen juntes i viuen moments sentimentals diferents a les seves vides, però tots són moments de canvi. Es basa en la novel·la d'Almudena Grandes en que es tracta el tema de les relacions amoroses ja en plena maduresa. Què pensa una dona quan es mira al mirall i ni s'agrada ni li agrada la seva vida, quan resulta que el seu marit s'ha convertit en un germà, quan l'ombra de l'ex-marit no la deixa viure, quan es viu una aventura i una s'autoenganya amb la renovada passió que comporta... tot això s'explica amb optimisme i finalment acaben trobant una sortida a la seva situació personal.

I fer una escapada de cap de setmana? Per exemple a Cardona, ciutat amb llegendes, castell i vila medieval, amb una muntanya de sal... una vila mitificada pels seus bescomptes i Ducs, dignificada pels seus vilatans i coneguda arreu del món per la sal de la vida. El castell és el símbol més visible del poble. Els seus murs guarden una bella però tràgica història d'amor entre la filla dels Ducs i un príncep. El pati ducal i algunes dependències enrunades van ser aprofitades l'any 1975 per a convertir-lo en Parador Nacional. Els diumenges al matí hi ha mercat, a les places del Marcel i de la fira. Podem visitar les restes de l'antiga muralla, la capella de Santa Eulàlia o l'església de Sant Miquel. També el mirador de les Hortes, i el Museu de la Sal Josep Arnau. Finalment, no us podeu perdre la visita a la Muntanya de Sal, on podreu accedir a l'interior de la mina amb un vehicle tot terreny i fer una visita guiada al ventre salat de la terra. Finalment, a uns 16km de Cardona, hi ha el Santuari de Santa Maria del Miracle. Podeu dormir al Vilar Rural, al Parador de Turisme Ducs de Cardona, menjar al Restaurant del mateix Parador o al Restaurant El Perico, dins el nucli històric i comprar alguna cosa d'artesanía feta amb sal.

Espero haver-vos donat alguna idea per a gaudir del bon temps que ens ve!!..

Sara Bayés, Maig 2007.

PARLEM DE PLANTES

PETÚNIA

La petúnia és una planta de temporada que prové d'Amèrica. Pertany a la família de les solanaceas. El seu nom botànic i el seu nom popular és el mateix: petúnia.

La petúnia necessita sol directe i una temperatura de 16° a 35°. El reg ha d'esser molt abundant i l'adob compost. Té les fulles d'un color vert intens i recobertes de pèls. Les flors són grans i de forma acampanada. Hi ha una extensa gama de colors, violetes, rosats, vermells, blancs i mesclades d'aquests. Floreix des de principis de primavera fins a finals de tardor.

S'utilitza molt en jardineria i hi ha una varietat que s'anomena *surfinia* que és molt adequada per penjar en balcons i en jardins de rocalla. Les enfermetats més corrents que pot tenir són *clorosis* (les fulles venen grogues) i *pulgons*, que és tracten amb productes específics.

HORTENSIA

El nom botànic de l'hortensia és *hydrangea*. Pertany a la família de les hidrangeaceaeas i existeixen unes 40 varietats diferents. Prové del Japó, Asia Oriental i Amèrica.

L'hortensia és una planta d'exterior, vol molta llum, espais frescos i necessita una mica de sol. La seva temperatura ideal és de 8° a 16°. Cal regar-la molt sovint, sobretot quan està florida .

Adobar-la amb un compost especial per hortensies cada 15 dies i setmanalment quan és florida. És un arbust caducifoli, de fulles grans i de forma ovalada. Floreix a la primavera i a l'estiu. Les seves flors,

reunides en inflorescències molt grans, són de colors rosats, blanc i blaves. El sòl ha d'esser àcid (terra de castanyer). Cal regar-les amb sulfat d'alumini per donar-lis la tonalitat blava. Després de la floració li convé una bona espurgada. Cal protegir-la a l'hivern. Pot presentar enfermetats com: *clorosis*(la fulla es torna groga degut al reg amb aigües dures), *oidi* (és una mena de pols gris que cobreix les fulles) o també *pulgons*.

ESPATIFILO

És una planta d'interior que pertany a la família de les araceaeas. El seu nom botànic és *spathiphyllum*. És una planta originària de Colòmbia i de Sudàfrica. Existiesen unes 27 espècies diferents. El *spathiphyllum wallisii* és la més popular de les espècies cultivades.

L'espatifilo és una planta que vol molta llum, però no sol directe, quan creix i floreix. Aguanta bastant la foscor durant els altres períodes. La seva temperatura ideal és de 16° a 20°. A l'hivern, el creixement és més lent. Necessita adob compost i una humitat elevada. A l'estiu cal regar-la de 2 a 3 vegades a la setmana i a l'hivern, una. Creixen molt bé en hidrocultius. L'atmosfera de l'interior ha d'esser neta de gasos i sense corrents d'aire. Cal fer un canvi de test cada any a la primavera. Floreix a l'estiu, però s'en troben de florides tot l'any, ja que provenen de hivernacles. Les flors que fa són de color blanc i tenen forma d'espata, d'aquí el seu nom. La podem multiplicar per divisió de la mata, aprofitant que fem els transplants. Es una planta molt forta i molt fàcil de cultivar. Una de les enfermetats que pot agafar és l'aranya roja.

EL FAR I LES FLORS

El Taller d'Art Floral d'El Far va participar en la Mostra Floral que es va fer a l'església de Sant Pere de Figueres durant les Fires i Festes de la Santa Creu. Es va confeccionar una cortina floral que penjava des de d'alt d'un dels confessionaris. Es va utilitzar, per fer-la, orquidea dendrobium i oncidium, statice, canyes, fulles d'heura, aspidistra, clavells, boles de medul.la, etc. Cada participant enfilava les flors, una a una, al seu gust i després les penjava en una barra. Així, de mica en mica, es va confeccionar una cortina floral amb un efecte decoratiu preciós

Així de bonic va quedar el treball un cop realitzat.

Moltes gràcies a totes per la vostra col.laboració.

Concepció Saballs Geli (FLORS ESTAM)

LES HERBES I REMEIS DE L'ÀVIA QUITERIA

JULIVERT

El julivert és una planta de la família apiàcia. El seu consum en grans quantitats és tòxic. El fem servir per cuinar. Té un efecte diurètic i regula la menstruació.

PLANTATGE

Serveix per fer gargares a la boca (cura el mal de coll). També molt útil per combatre el restrenyiment.

SAHUC

Aquesta planta si es beu ajuda a passar el mal de cap i també neteja l'estòmac. Pel mal de cap podem fer "perfums"(fer-la bullir amb aigua i respirar el seu vapor).

MALBA

Herba que serveix per curar el mal de panxa a més serveis pels refredats, la grip, bronquitis, faringitis fins i tot per conjuntivitis, per les ferides o bé per picades d'insectes. Per tal de treure profit en fem bullir un grapat durant uns 15 minuts aproximadament i llavors la deixem refredar. En podem fer gargaras, en podem aplicar als llocs on tinguem ferides...

FONOLL

És una espècie silvestre i conreada de la família Apiaceae originària del sud d'Europa i l'Àsia propera. Pot arribar als 2 metres d'alçada. A més dels usos culinaris i perfumaria, també serveix com a medicina pel mal de panxa.

FARIGOLA

Es pot fer servir com a condiment i planta medicinal: desinfectar mals, també es pot beure com a infusió. Pot curar o ajudar en els mals de coll.

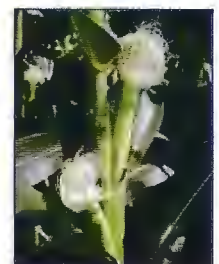

FULLA DE ROSA

És un remei per rentar els ulls. A més a més els pètals si en fem una infusió (deixem bullir durant 5 minuts) i després dels àpats en prenem un got calent és digestiu. També té efecte relaxant.

PERRUCA DE BLAT DE MORO

Antiguament com no hi havia tants medicaments s'havia d'utilitzar la medicina natural o bé els pocs remeis naturals que ara en diem els remeis de l'avia. El blat de moro en especial la perruca de blat de moro s'utilitzava com a diurètic.

EUCALIPTUS

Les fulles d'eucaliptus van molt bé per fer "parfums" o bafus quan s'està refredat també per la sinusitis. Podem fer una infusió i inhalar-n'he el vapor que desprèn o bé pendren-s'ho com a infusió.

MARIA LLUISA

La Maria Lluisa es pot utilitzar per moltes cures. Ja sigui per un mal de panxaó bé per abreujar la tos en cas de patir bronquitis o un altra remei en seria com a relaxant per a una persona molt nerviosa.

FULLA DE NOGUER I FULLA D'OLIVERA

Ambdós s'utilitzen per fer rebaixar la sang.

HERBA PEDRERA

Planta que és un gran diurètic i és molt adequada per eliminar les pedres que s'acumulen al ronyó. Com gairebé totes les plantes ne'm de fer una infusió.

GRANA DE MOSTASSA I GRANA DE LLINET

S'empraven per fer cataplasmes (per les pulmonies i refredats forts).

CUA DE CAVALL I HERBA PRIMA

Ambdós juntes s'utilitzen per orinar i també per desinflamar els ronyons.

ESCORÇA D'ALSINA S'emprava per desinfectar mals.

MENTA

Tenim dos tipus de menta importants, un és per cuinar, per la típica "sopa de menta". L'altre varietat que coneixem s'utilitza com a infusió pel fetge.

RUDA S'utilitza en infusions per promoure la menstruació, a més per l'histèria i per la pressió alta.

Tota la informació ha estat sollicitada per Quiteria Peix i Vilardell de 85 anys d'edat.

Asumpció Arnall

POEMES

Ja hi som. Per fi m'hi he posat. Tard, com sempre. Jo sempre ho faig tot a últim moment. Però ho faig, que diuen que és això el que compta. Doncs bé, ja fa unes setmanes que he de fer l'article per la revista del poble però ho he anat deixant, i deixant, i deixant... És que no tinc temps! Ja se sap, que si deures, que si estudiar, que si xatejar (cosa molt important en la meua vida), que si escriure al *flog*, que si comentar als dels amics, que si pensar amb els amors (sí, sí, clarament. Són coses que suposo que passen a la vida de qualsevol adolescent)... Hi ha tantes coses que m'impedeixen fer l'article...! Doncs bé, ara sí, començo:

Volia parlar dels poemes. Sí, sí. D'aquella estranya cosa que fins fa ben poc ni coneixia ni m'importava el més mínim. I no m'importava perquè només n'havia llegit a classe i de mala gana. És que, clar, no sé els gustos de la gent d' El Far i potser ara pensaran: "Què diu aquesta nena? Sí aquest poema és boníssim!". I bé, ho respecto, eh! Però a mi si em fan llegir la "Oda a la alcachofa" de Pablo Neruda em treuen les mínimes ganes que pogués tenir jo de llegir un poema.

Per qui no l'hagi llegit mai en deixo un tall:

"La alcachofa
de tierno corazón
se vistió de guerrero,
erecta, construyó
una pequeña cúpula,
se mantuvo
impermeable
bajo
sus escamas[...]"

Però des de l' estiu passat la meua idea sobre els poemes ha canviat, i molt!

Un dia, al casal, la Rosa Maria Moret, em va dir que feien una nit de poemes al poble i que si hi volia participar. Jo participar-hi? No, no! Que els poemes no són *lo meu!* Però vaig dir que sí. Que per què? Home, doncs per no quedar malament (tot s'ha de dir) i perquè no li vaig poder dir que no.

I els dies següents vaig estar buscant i buscant poemes que no tenien cap sentit, en principi. Poemes d'autors vells o d'èpoques passades que em feien venir ganes de plegar. Però llavors, no sé com, vaig anar a parar a una pàgina web on la gent escrivia els seus versos i jo m'hi sentia identificada. I eren coses amb sentiment, no com una carxofa. Al final em vaig decidir per un poema que tractava el racisme, més o menys, i que vaig trobar molt bonic. Suposo que de llegir tants i tants poemes per trobar-ne algun que em fes el pes vaig aprendre a apreciar-los. I per això he tingut la idea d'escriure sobre els poemes, i en part també per donar les gràcies a tots aquells que van organitzar la nit de poemes a El Far i que van fer que el meu punt de vista canviés totalment de sentit.

I res més... que m'acomio i... fins a la revista que ve!

Laura Berja.

Un truco per mutiplicar

Hola sóc l'Helena Terradas Aguilar i tinc 12 anys. Visc al costat del pont, riu Manol, del Far.

Un dia em van enviar, per correu electrònic, un vídeo de mates i em va fer gràcia. Vaig pensar que a vosaltres també us agradaria.

Ara us explicaré de què va el vídeo:

Jo us escric una multiplicació, per exemple, 21×12 però imagineu-vos que no sabeu multiplicar. Doncs ara és el que us ensenyaré, a fer una multiplicació sense saber-ne.

1.

$$21 \times 12 =$$

1. Com que el primer número que tenim, en aquest cas, és el dos, dibuixem dos línies rectes paral·leles (tal com mostra el dibuix 1).

2.

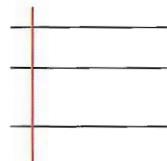
$$21 \times 12 =$$

2. Ara com que el següent número és l'1, dibuixarem una línia recta, orientada paral·lela a sota però més avall que les altres (tal com mostra el dibuix)

3.

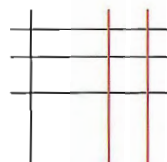
$$21 \times 12 =$$

3. Ara tenim el número 1, però ara dibuixarem una línia però vertical a l'esquerra de les línies que havíem escrit abans (tal com mostra el dibuix però la línia vertical tota junta com les altres).

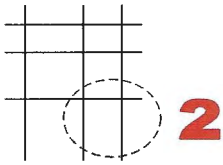
4.

$$21 \times 12 =$$

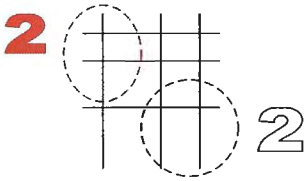
4. Ara com que el següent número és el 2, dibuixarem dos línies verticals, rectes, paral·leles, més a la dreta de la que havíem dibuixat abans (tal com mostra el dibuix però les línies verticals totes juntes).

5.
 $21 \times 12 =$

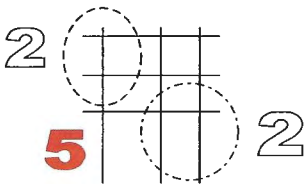
5. Aquesta part és potser una mica més difícil. Sempre, primer de tot, heu d'agafar el conjunt de punts (és per on es creuen les línies) de la dreta de la part d'abaix i com que en aquest cas tenim dos "punts" escriurem un dos.

6.
 $21 \times 12 =$

6. Ara em d'agafar el conjunt de "punts" de l'esquerra de la part de d'alt i com que tenim dos "punts" escriurem un dos.

7.
 $21 \times 12 =$

7. Ara contarem els "punts" que ens queden, que n'hi ha cinc, i escriurem un cinc. Ara tenim: un 2, un 5 i un 2. Què volen dir aquests números? Doncs és el resultat. O sigui que la cosa queda així:

$21 \times 12 = 252$.

I això és tot. Si no ho heu entès podeu parlar amb mi a: helenaterradas@hotmail.com
No us perdeu la pròxima revista de Farus, a allà us ensenyaré una multiplicació més llarga. No us oblideu de practicar!

FINS AVIAT!

Helena Terradas Aguilar

AL POBLE D'EL FAR HI TENIM UN VEÍ QUE ÉS ESCRIPTOR. ENS INTERESSAVA LA SEVA TRAJECTÒRIA I ÉS PER AIXÒ QUE VAM DECIDIR FER-LI UNA ENTREVISTA. ELL S'EXPRESSA MILLOR EN CASTELLÀ I AIXÒ ÉS EL QUE ENS VA EXPLICAR:

1- Qui és Eugeni Trias?

Nací en 1942, ahora tengo 64 años y soy el mayor de 8 hermanos. Mi padre era abogado y murió en 1967. Yo me dedico a dar clases en la Universidad "Pompeu Fabra" de Barcelona en la facultad de Humanidades. Además soy escritor.

2- A quina edat vas començar a escriure?

Empecé a escribir con 12 años. Entonces escribía poesía y intenté escribir novela, pero no me salió nada bien. Al final me dediqué a escribir libros de filosofía.

3- Quants llibres has escrit? En que t'inspires quan escrius els llibres?

He escrito más de treinta libros. Depende de cada libro me inspiro en algo que me interesa o en algo que me preocupa. Mi primer libro lo escribí en 1968.

4- T'han donat algun premi? Quin i per què?

Me han dado varios: " Premio Nacional de Ensayo", "Premio Internacional Nietzsche" y algunos más.

5- Viatges molt per feina? I quins llocs has visitat?

He viajado bastante y he visitado muchos países. Entre ellos América del Sur, Estados Unidos, Europa entera, la India, Egipto, Túnez, México y muchos más.

6- Quants idiomes parles?

Español, catalán, francés, alemán y un poco italiano. Además leo portugués y latín.

7- Tens fills? Ells segueixen la teva trajectòria?

Sí, uno de mis hijos que se llama David se dedica al mundo de los libros. Tengo una nieta suya y están esperando otra hermanita.

8- Per què vas venir aquí a El Far d'Empordà?

Desde siempre me ha gustado l'Empordà y por esto compré esta casa. Me gusta el Baix Empordà, pero ahora estoy encantado de estar en el Alt Empordà.

9- Que és el que t'agrada d'El Far d'Empordà?

La tranquilidad y mis buenos vecinos.

EUGENI TRIAS VA SER MOLT AMAMBLE AMB NOSALTRES I LI ESTEM MOLT AGRAÏTS PER LA SEVA BONA COL-LABORACIÓ.

Ivan Morillo i Cristina Espadalé.

Entrevista : Parlem amb ...Josep i Rosa

EN JOSEP I LA ROSA SÓN UN MATRIMONI QUE VIUEN A BARCELONA I TENEN UNA CASA AL VEÏNAT DE L'OLIVA, AL FAR D'EMPORDÀ.

1- Abans coneixíeu el Far d'Empordà? Com el vareu conèixer?
No coneixíem aquest el Far d'Empordà, però anàvem buscant pels pobles d'aquesta zona fins que un amic ens va ensenyar aquesta casa.

2- Us agrada el barri?
Sí, moltíssim!

3- Es nota la diferència entre Barcelona i el Far d'Empordà? Per què?
És clar! A Barcelona l'aire està contaminat i hi ha molt soroll, en canvi aquí l'aire es sa hi ha molta tranquil·litat.

4- Que trobeu a faltar aquí al Far?
Primer de tot pensem que hi falta una botiga. També que hi tindria que haver més servei d'autocar.

5- Que canviaríeu d'El Far d'Empordà?
Res.

6- Heu assistit a alguna festa del poble? Us a agradat?
Sí, per Sant Joan varem anar a una festa i també varem anar al centre cívic quan va venir la M^a del Mar Bonet. Ens va agradar molt.

7-Que és el que més us agrada d'El Far?
La tranquil·litat i la gent.

ROSA PALAU TAMBÉ ENS EXPLICA COM FER "MANTECADES"

Ingredients:

200g de sucre
200g d'atmelles torrades
200g de llar de tocino
200g de farina

Preparació:

- 1- Primer es matxaquen les atmelles amb un morter, fins que es quedin ben matxacades fins que sembli una pasta.
 - 2- S'agafa la llar de tocino, la sucre i les atmelles hi es posa en un vol i es remena ben remenat.
 - 3-Quan s'ha remenat bé s'afegeix la farina.
 - 4- Es remena be fins que la pasta esta com una massa.
 - 5-Es treu del vol i s'amassa amb les mans(i si encara s'enganxa es fica mes farina).
 - 6- Amb un curró s'esten la massa amb un gruix de mig centímetre.
 - 7- Amb un got es fan les formes de la massa.
 - 8- Es fica en un plata amb mantega perque no s'enganxin.
 - 9- Es fica al forn, mentre es fa es te que anar vigilant fins que estiguin dorades.(min.15 minuts.).
 - 10- Despres es posa sucre glaç.
- Bon profit!!!

ELS SENYORS PALAU HAN ESTAT MOLT AMABLES AMB NOSALTRES. ELS AGRAÏM LA SEVA COL·LABORACIÓ I ESTEM ENCANTATS DE QUE ESTIGUIN TAN CONTENTS AMB EL FAR D'EMPORDÀ.

CRISTINA ESPADALÉ I IVAN MORILLO

ENSENYAR A PENSAR

Fa poc temps vaig recuperar una pel·lícula deliciosa, d'aquelles poc comercials però molt denses en contingut, que no deixen indiferent i fan que ens plantejem, de bell nou, allò que ensenyem als nostres fills (i en el meu cas, també als alumnes de l'institut): es tracta de *Lugares comunes* d'Adolfo Aristarain, de l'any 2002. He seleccionat, intencionadament, un fragment de la pel·lícula en què el professor s'adreça a una nova promoció de mestres i els explica què han de fer per excel·lir en la seva feina. Afirma:

*Em preocupa que tingueu sempre present que ensenyar vol dir mostrar: mostrar no és adoctrinar, és donar informació però donant també, el mètode per entendre, analitzar, raonar i qüestionar aquesta informació. [...] Allò que s'imposa per força és rebutjat i en poc temps s'oblida. [...] **Poseu-vos com a meta ensenyar-los a pensar, que dubtin, que es facin preguntes. No els valoreu per les seves respostes. Les respostes no són la veritat, busquen una veritat que sempre serà relativa. Les millors preguntes són aquelles que es van repetint des dels filòsofs grecs. Moltes són llocs comuns però no perden la seva vigència: què, com, on, quan, per què. [...] Hi ha una missió o un manament que vull que compliu. És una missió que ningú us ha encomanat, però que espero que vosaltres, com a mestres, us imposeu a vosaltres mateixos: **desperteu en els vostres alumnes el dolor de la lucidesa. Sense límits, sense pietat.*****

On diu mestres poseu-hi pares i substituïu alumnes per fills.

I és que no podem pretenir ni esperar que des de l'escola els docents facin la nostra feina. Ells són una peça fonamental en l'educació dels nostres fills però nosaltres, com a mares i pares, som imprescindibles en aquest procés. Tenir fills no és engendrar-los per infantar-los nou mesos després; tampoc no és únicament alimentar-los i vestir-los, cobrir les seves necessitats bàsiques. Tenir fills és una responsabilitat que triem voluntàriament i hem d'actuar en conseqüència: hem d'educar-los com a persones, des del respecte i en la llibertat.

Si volem fer-los lliures, hem de fer-los savis. I són savis no pas aquells que aprenen de memòria un munt de continguts teòrics sinó aquells que són capaços de plantejar-se cada aspecte vital, reflexionar-hi i buscar la manera de millorar. Són savis aquells que es qüestionen, amb arguments sòlids, tot allò que els envolta. Són savis aquells que saben assaborir l'èxit i aprendre dels fracassos. Són savis aquells que accepten els seus defectes i no presumeixen de les seves virtuts. Són savis aquells que respecten els altres i es mantenen fermes en els seus principis.

Aquest hauria de ser el nostre repte: acompanyar-los en el camí de la vida i guiar-los per tal que aprenguin a pensar, a tenir sentit crític. De petits, jugant amb ells, explicant contes, establint límits i creant els hàbits que els han d'ajudar a ser uns adolescents feliços, uns joves emprenedors i uns adults responsables.

Tots anem molt atrafegats però no hem de perdre de vista l'essència de la vida i allò que realment ens importa.

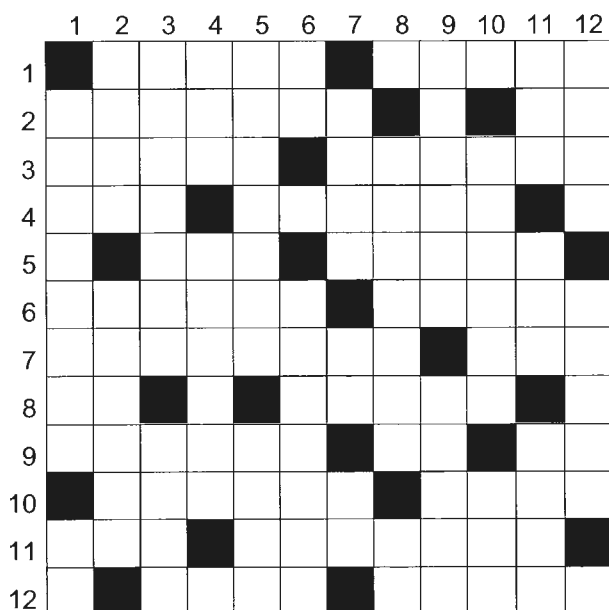
Ens podem equivocar però ho haurem intentat i aquest és el millor regal que podem fer als nostres fills: ensenyar-los a pensar.

En fi, aquestes són algunes de les reflexions que em va provocar veure de nou aquesta pel·lícula que continua sent actual, com la vida. Les he volgut compartir amb vosaltres perquè m'ha semblat que us podrien interessar, ni que sigui per no estar-hi d'acord.

Esther Renart Prat

Passa Estones

Mots Encreuats

HORIZONTALS: 1. Vall italiana. Pruna que fa arronsar la llengua. 2. Entre Blanes i Cadaqués. Alfa. El nom de pila de Capone (pels amics). 3. Ja no respira. Porta banyes orgullós i com més grosses millor. 4. No acaba d'aprimar-se. La gran magnòlia blanca de mossèn Cinto. Serp. 5. El de la por. No a la ...!!!. Viacrucis republicà. 6. Negoci que portarà inevitablement a la bancarrota. Atrau poderosament. 7. El que importa de les persones. El tren hi passa. 8. Extraterrestre. Que bo!. Ciutat del Palio. Nord. 9. De forma usual. La resposta de la vaca. Sí en occità. 10. Sadolleu. En cal per fixar el pentinat. 11. Eina de treball de l'home més temut pels nens. Fruit sec als ulls orientals. 12. Oest. Vàlida per al càrrec. Receptacle.

VERTICALS: 1. Comtat molt nostrat. El músic pagat no el fa bo. 2. El millor sentiment es capgira a Roma. Plena de greix. 3. Sotmès pel tirà. Cega o suïssa protagonista de poemes. 4. Clot. Li falta sang. Pàrquing. 5. La Màquina del pagès. Establert al niu. 6. Propaganda anglesa. Preposició breu. Tot orgànic subjecte a determinades lleis. 7. Granussa d'adolescent. No?. Unió Esportiva. 8. Primera vocal. Sortirem amb el valencià. Tic vuit. 9. Arreglem la roba. Ella és un zero a l'esquerra. 10. Un altre pàrquing. Es transportava amb ales. Cim suís a la Cerdanya. 11. Tothom la vol tenir i hi ha qui en busca. L'inici de l'inici. La fi. 12. Si no són ells són cebes. Clou. Obre l'alfabet.

Sopa de lletres

J	O	M	Y	G	T	A	L	L	O	P	S	E	R
L	L	A	N	Ç	A	N	Y	R	S	D	E	P	O
A	L	Ç	Ç	Z	X	R	P	E	Q	N	A	B	A
J	E	A	S	E	S	O	R	V	I	L	M	L	L
O	T	N	A	U	I	E	A	I	A	D	F	A	L
N	S	E	S	H	U	E	T	U	G	S	T	O	A
Q	A	T	G	G	R	D	N	H	L	A	J	C	M
U	C	V	I	L	A	S	A	C	R	A	S	V	A
E	L	F	A	R	N	K	F	V	V	S	U	B	L
R	S	O	M	O	A	S	A	A	I	S	I	L	I
A	L	R	Z	O	W	S	L	L	L	U	N	E	V
D	A	T	A	V	A	N	I	D	R	I	R	F	H
S	L	I	Ç	U	B	T	V	E	K	Ç	A	Ç	M
A	R	A	C	S	A	B	Y	O	N	I	D	N	O

Cerqueu 20 pobles de l'Alt Empordà en tots els sentits i en diagonal.

7	3						1	9
2			1	8	6			5
8				4				3
3	4		6		5		8	2
5				1				7
4			8	9	2			1
1	2						9	4

Per Xavier Franco i Puigdevall

Espai de la revista Farus dedicat a les parides internàutiques.

Aquesta foto va ser publicada per National Geographic com una de les millors fotos de 2005. Els camells són les línia blanques, la forma negra que veiem és l'ombra... realment espectacular.

Sabies que...

...el mecanisme de la set és tant feble en determinades persones que freqüentment confonen la set amb la gana.

...la falta d'aigua és la causa nº 1 de la fatiga diürna.

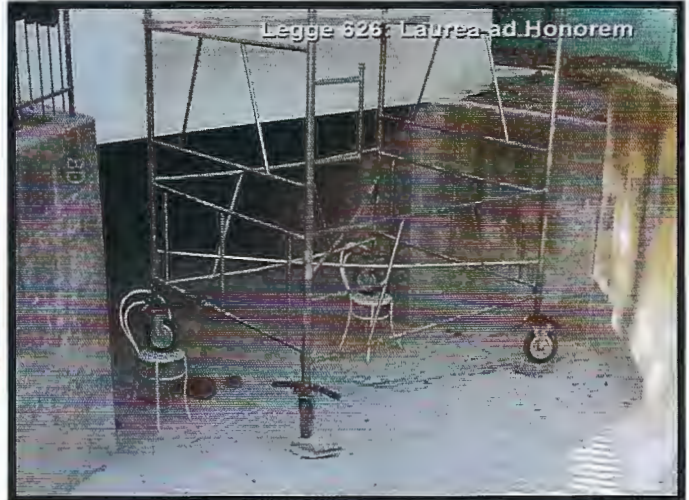
...beure un got d'aigua calma la gana (important per els que estan a dieta!!).

...beure de 8 a 10 gots d'aigua al dia, alleuja els dolors d'esquena i d'articulacions a la gent que ho pateix.

...un descens de només el 2% d'aigua al cos, pot ocasionar pèrdua momentània de la memòria, dificultat amb les matemàtiques bàsiques i problemes d'enfoc visual amb la pantalla de l'ordinador o amb una fulla impresa.

...beure almenys 5 gots diaris d'aigua disminueix en un 45% el risc de càncer de colon, en un 79% el risc de càncer de mama i en un 50% les possibilitats de desenvolupar un càncer de bufeta.

Seguretat en el treball

EL COMPLEXE DE CASANDRA

En la mitologia grega, Casandra era filla de Príamo y de Hécuba. Germana, per tant, de Paris, el que va desencadenar la guerra de Troya, Per lo que ens explica el mite, Apolo li va prometre el don de la profecia si es casava amb ell. Però, una vegada, aconseguí aquest don, Casandra va dir que nones. Apolo, molt contrariat, es va venjar com un vulgar amant: va fer que només profetitzara desgracies i que a més ningú la cregués.

Avui dia també es donen Casandras, encara que Apolo no té res a veure, més bé de lo que es tracta és de símptomes depressius i neuròtics.

Realment el trobar-te una persona amb aquestes característiques pot ser nefast per les nostra vida. Casandra es la persona que deambula tètrica entres presagis i auguris. Si et cau una Casandra al costat, posa terra per mitj o t'amargarà la festa. T'ho dic jo.

Però per què els hi agraden tant les desgràcies? Des de l'11-S, han sorgit moltes Casandres que han profetitzat des de la fi del mon, a l' hundiment de la societat actual, i encara que el tema no es per fer bromes utilitzen molt aquests arguments recurrents per "alegrar-nos" el dia. Per fer una detecció ràpida d'aquest tipus de persones aquí hi ha una altre llista de temes dels que els agrada parlar: escalfament global, delinqüència, càncer i SIDA entre altres.

Es coneixen totes les profecies de Nostradamus, llegeixen les esqueles del diaris, i sempre tenen a ma les dades sobre l'atur, el canvi climàtic i l'Augment de la delinqüència.

Quan alguna cosa fa aigües és el que sempre diu "si ja ho deia jo" en qualsevol tema de conversa sempre troba el moment per dir frases com "no sé on anirem a parar", "això va malament".

Intenta convencen-nos de que el microones produeix impotència, de que el tomàquet en llauna i el pa torrat pot produir càncer, per Casandra viure és cancerigen. Jo crec que al final s'acaban tallant però estic segur que si poguessin anirien pel carrer saludant como els antics monjos: "Germà morir haurem".

Si li dius que estàs embarassada t'animarà amb frases como aquesta "doncs filla vigila perquè amb la teva edat el nen et por sortir subnormal"

Si li dius que t'has de operar, et dirà que parlis amb l'anestesista perquè el nebot de la filla de la veïna es va quedar ocellets a la sala d'operacions.

No ens enganyem a les persones amb aquest complex els encanta espantar. Els dona morbo, molt de morbo...

Però una vegada analitzat aquest perfil, com podem defensar-nos? Si ens trobem una Casandra què podem fer?

Lo primer es saber per què algú es comporta així. Jo crec que són les pròpies pors que ens fan veure les coses malament, és com un mecanisme de defensa. Estic tant espantat que haig d'espantar als demés.

Aquestes persones tenen cert daltonisme, tot ho veuen negre. És cert que les coses no són fàcils, que no tot es de color de rosa, però aquestes persones només veuen els aspectes més negres de la vida.

També potser que s'estiguin castigant, no puc ser feliç perquè he estat dolent. Pot haver cert sentiment de culpabilitat oculta.

Lo que si està clar es que contagiant als altres de la seva pròpia angunia Casandra es queda molt més tranquil·la i ja se sap: mal de molts.....

En aquests mons de Deu...

L'altre dia, i per primer cop en molt de temps, vaig tenir un moment per "no fer res".
Mirava el meu voltant, escoltava el silenci, m'escoltava a mi... per poc em quedo sorda!!! Me'n vaig adonar de la quantitat de coses boniques que em perdo al cap del dia per aquell mal que en diuen estrés...

El dia és molt llarg, 1440 minuts per ser exactes, i a què els dediquem?
Com que dono per fet que no calen gaires explicacions al respecte, ja que qui més qui menys viu en aquest entorn estressant que ens envolta... aniré directa a la reflexió.

Avui hi sóc, ahir hi vam ser, però i demà?? Hi serem demà? Ningú s'ho sabrà respondre, perquè no està a les nostres mans... Per tant, i sent realistes amb la situació, només ens cal saber disfrutar de tots i cada un dels minuts que ens regala la vida.

Un somriure d'algú que estimem, una mirada còmplice, un petó, una abraçada... aquests fets, moltes vegades ignorats, són els que realment ens poden donar la pau que tant anelem. No cal buscar grans vivències, grans emocions grans paraules... que per descomptat a tots ens agraden; no cal.

En aquests mons de Deu, on tot és tant cahòtic, hem de saber trobar el nostre espai, el nostre racó, el nostre cau que ens pugui amagar per a retrobar-nos a nosaltres mateixos.

Sabent què sentim en cada moment, sabrem què necessitem, i sabent el que necessitem, sabrem com aconseguir-ho.

Res més, això és tot, que no és poc! Ja només em queda dir, des de'l meu cau:

Una forta abraçada per a tothom!

JARDÍ BOTÀNIC DE BLANES

Vaig visitar, fa poc, el Jardí Botànic de Blanes. Es tracta d'un espai preciós, situat en un marc incomparable on natura i flors en són les protagonistes; i que ara al mes de maig, és quan es troba en la seva màxima efervescència.

Per això us fair arribar un catàleg del lloc, per tal d'animar-vos a fer-hi una visita i gaudir-ne tant com jo en vaig gaudir.

JARDÍ BOTÀNIC MARIMURTRA. BLANES (Girona)

El Jardí Botànic Marimurtra està considerat "Bé d'Interès Cultural Nacional". Fundat a principis del segle XX per Karl Faust, mecenes de les Ciències Biològiques, amb la intenció de construir a Blanes una important seu per a la investigació científica.

És un dels jardins botànics més bonics i importants d'Europa amb unes 16 Ha de superfície. Hi habiten quasi un milió de plantes repartides en una diversitat de més de 6000 espècies. Està dividit en quatre parts: Zones Àrides, Temperades, dels Mediterrànics del Món i la Reserva Integral del Bosc Mediterrani Litoral. En elles, a més de les comunitats naturals autoctònes, trobem reconstruïts 14 fitoepisodis o comunitats vegetals dels cinc continents. Dues hores de recorregut per aquest jardí ens acosten fins als penya-segats que vorengen el mar, on podem contemplar una de les panoràmiques més belles de la Costa Brava.

Està patrocinat per una entitat privada, "Fundació Karl Faust", que a la vegada dirigeix l'Estació Internacional de Biologia Mediterrània, centre d'investigació ubicat al mateix jardí. La missió d'ambdues institucions és incrementar i difondre el coneixement de les plantes i paisatges mediterranis, a més de preservar la flora amenzada o en perill d'extinció.

HORARIS DE VISITAR

Abril –Octubre: 9-18h (cada dia)

Novembre –Març: 10-17h (dissabtes, diumenges i festius: 10-14h)

www.jbotanicmarimurtra.org

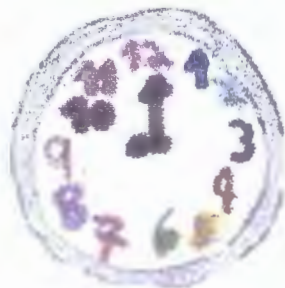

Mª Carme Campmol

EL RELLOTGE DE COLORS

Fa vuit-cents anys, en una casa hi havia un senyor que tenia un rellotge que cada nombre tenia un color diferent i això feia que el rellotge fos preciós. Li deien "el rellotge de colors".

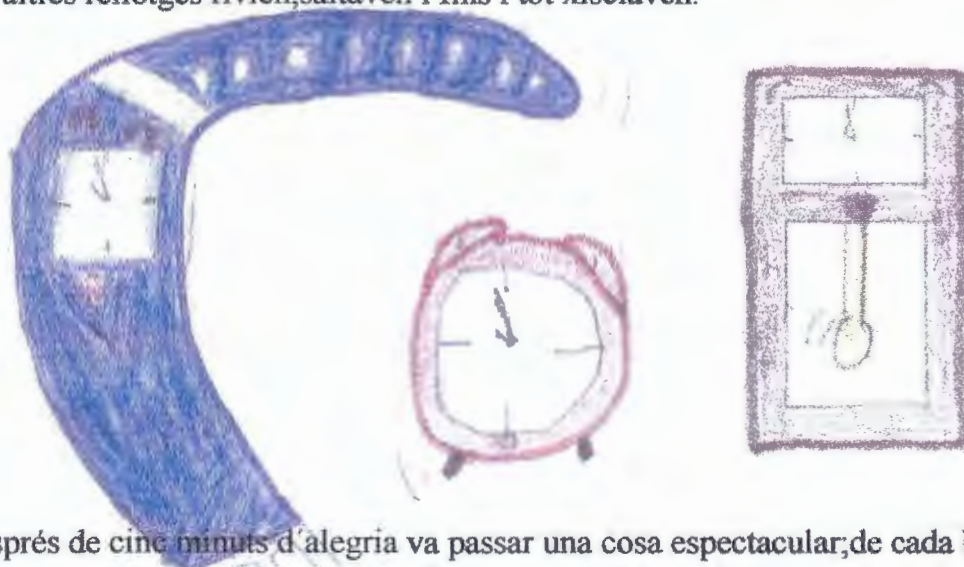
L'amo de la casa es va fer famós gràcies al seu rellotge de colors i cada dia sortia amb ell al diari.

Però va resultar que el despertador, el rellotge de polsera i el rellotge de pèndul es van posar gelosos i van idear un pla per trencar el rellotge de colors.

Van intentar-ho de varies maneres: tirant-li una pedra perquè el rellotge de colors caigués al terra, cridant molt fort perquè es trenqués... etc. De fet cap va funcionar però una última idea va ser tot un èxit: van desclavar el rellotge de colors de la paret i aquest es va estavellar contra el terra i es va fer en mil bocinets.

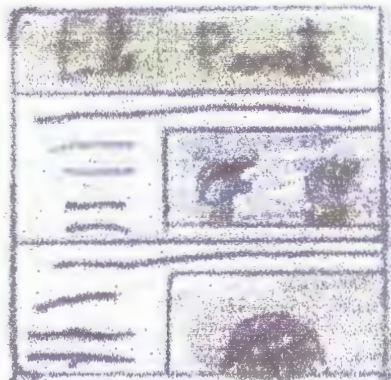
Els altres rellotges rivien, saltaven i fins i tot xisclaven.

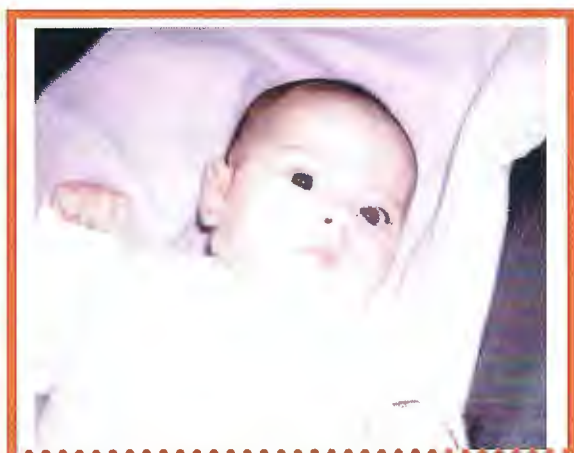
Després de cinc minuts d'alegria va passar una cosa espectacular; de cada bocí del rellotge trencat en sortia un nou rellotge que també era de colors.

Quan l'amo se'n va assabentar es va posar molt content i va regalar els rellotges nous als seus amics i se'n va quedar un per ell.

Ara el senyor i els seus amics surten al PUNT.

Els Alfarencs més petits

Judith Nuñez García
Nascuda l'11 d'octubre del 2006

Victoria Cano Morales
Nascuda el 16 de juliol del 2006

Joan A. Berja
Nascut l'11 d'agost del 2006

Maria Padilla
Nascuda el 12 de juliol del 2006

Mateo Hernández Gil
Nascut el 15 de gener del 2006

Lidia Font
Nascuda el 12 de Febrer de 2007

Mercedes Agelet de Saraibar
Nascuda el 30 de novembre de 2006

Ainoha Frank
Nascuda el 4 de febrer de 2005

BATEIGS:

Adrià Collado Torralba, 04/06/2006
Ona Jofre Rodríguez, 02/07/2006
Guillem Pujolàs Moret, 20/08/2006
Miquel Vilchez, 23/09/2006
Paula Canto Zapata, 22/10/2006

CASAMENTS:

Joan Antoni Vilches Berrocal
i
Nieves Giménez Oliveras,
(17/09/2006)

DEFUNCIONS:

Joaquima Argelés Ayats , 23/09/2006
Narcís Simón Romans, 22/04/2007
Carme López Sala, 24/04/2007

** Dades extretes del registre de la Parroquia d'El Far d'Empordà.
A partir d'ara només s'editaran els naixements i casaments que se'ns facin arribar.*

s!d

SID PUBLICITAT

Josep Diaz Marqués

plou i pàgés 10, 17600 Figueras
telèfon/fax 972 672 758

sid@sidpublicitat.com

www.sidpublicitat.com

Restaurant
Els Oliverans

Esmorzars *Menú diari*

Carn a la brasa i Embolits

c. Moles, 1
El Far d'Emporda
Tel. 972 67 15 21

LES QUADRES RESTAURANT

c/ Baix, 2
Tel. 972 50 68 91
EL FAR D'EMPORDÀ
www.lesquadres.com

Farmàcia
Núria Marcé

Tel. 972 53 40 51

17469 FORTIÀ

Josep Pey Noguera, s.l.
Assessoria Fiscal i Comptable

c/ Fossos, 2
17600 Figueres
Tel. 972 50 76 10
Fax 972 50 76 35
e-mail: josep@jpey.com

JORDI JUSCAFRESA I MIR
TOT EN PEDRA, EXCAVACIONS I ENDERROCS

Tel. i fax 972 572 588
Mòbil 630 905 930

E-mail: jusca@navegalia.com

ferNet

Serveis de neteja domèstics

tel. 692 11 42 76 / 692 11 42 77

C/ Monturiol num.9, Vinyet l'Oliva, El Far d'Empordà 17469

Subministres EL FAR S.L.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
EXPOSICIÓ I VENDA

C/ de la Font, 1
17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

Telex. 972 51 14 08
972 51 14 12
Fax 972 51 41 44

MASÓ VILATENIM

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRICOLES

C/ Pla de Sant Pau nº 1
17484 Vilatenim
Telf. 97250 77 64-659 30 4187

TRANSPORTS SANCHEZ
El Far d'Empordà

BOADELLA VALLSMADILLA, S.L.

Camí del Roure, 3
17706 Pont de Molins
Tel. 972 529 247
Fax 972 529 093
Mòbil 610 471 166

taller@vallsmadella.com

ISUZU

KOMATSU

PRÓXIMA OBERTURA
POLÍGON INDUSTRIAL
EL FAR D'EMPORDÀ

TALLER MECANIC ROURA
SERVEI TECNIC
LA TALLADA D'EMPORDA 17134
TEL. 972780565 FAX. 972780443

CARNISSERIA

Felix Noguer

Tel. 972 53 40 86
Tel. 972 53 41 60 (part.)
Plaça Catalunya, 12
17469 FORTIA

**CONSTRUCCIONES
GUERRERO - NEGRO, S.L.**

c/ Vila-sacra, 8
Tels. 630 993 815
629 710 523

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

TRESILLOS - MOBILIARI - DECORACIÓ

Central: Ctra. de Roses, 82
Tel. i Fax 0034 972 50 07 49
17484 VILATENIM
FIGUERES (Girona - Espanya)
e-mail: tot-salons@terra.es
www.totsalons.com

ESPECIALISTES EN TAPISSERIA - SEMPRE MÉS DE 3000 MODELS EXPOSATS

ESTAM

flors i plantes

Rda. Barcelona, 134
Tel. 972 50 01 69

17600 FIGUERES
(Girona)

JC. TECNICS

TELECOMUNICACIONS
SEGURETAT
SO-VIDEO/LLUM

C. Aquari, 20
17600 FIGUERES (Girona)
Tel. i Fax 972 51 09 92
info@jctecnics.com
www.jctecnics.com

CONSTRUCCIONS
ANTONI NUÑEZ JURADO

C/ Fortià nº 3
C.P. 17469
El Far D'Empordà

telf. 972 50 68 25
mbl. 699 08 19 07
mbl. 699 41 91 61

GERMANS GALI

**TALLER DE REPARACIONS
SERVEI DE GRUA PERMANENT**

MÒBIL JOAN - 629.86.37.30

MÒBIL NARCÍS - 696.04.73.79

Pol. Ind. El Plà, c/ Cerdanya, 16
17486 CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Tels.: TALLER 972.15.61.23
Part. 972.15.61.96 - 972.25.04.79

TRANSPORTS DE BESTIAR ESPADALÉ
VEÏNAT DE L'OLIVA - EL FAR D'EMPORDÀ
Telf. 606 40 25 54

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

TRANSTOT

*Servei de
Camió grua
i Bolquet*

Toni Picado

Tel. 650 400 301

C/ Ramon Mandri, 10, 2n A · 17600 FIGUERES

SUBIROS
FUSTERIA D'ALUMINI

Ctra. de l'Escala al Pont del Princep
17469 EL FAR D'EMPORDÀ

Tel. 972.50.00.85

PLÀ VERD **VIVERS DE PLANTES**
PLA DE SANT PAU DE LA CALÇADA
TL. 659 961 008 17600 FIGUERES

Caixa Girona

Trayter
ARTS GRÀFIQUES

c/ Sant Vicenç, 15 - 17600 FIGUERES
Tel. 972 514 126 - Fax 972 670 017
e-mail: info@trayter.com

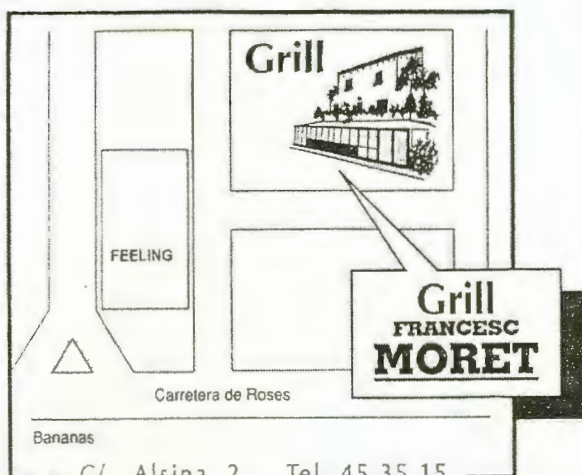
C. Germans Miquel, s/n
Poligon Empordà Internacional
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 VILAMALLA (Girona)
E-mail: info@collverd.com www.collverd.com

MOBLES X. FAYET SIQUES
DES DE 1890

Ctra de Roses, 69 "A" Tel i Fax: 972 67 05 33
www.moblesfayetsiques.com
correu: infomo@blesfayetsiques.com
17600 FIGUERES (Girona)

ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15
EMPURIABRAVA

CAN RUET, S.L.
AGRICOLA I RAMADERA
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)
Tel. 972 50 60 01

ARDS GRANES

Paratge Plà de Manol
17469 El Far d'Empordà
Tel. 609 36 20 80

Valent Granés Alina
c/ Església, 1
17474 - VILAMACOLU

Bar CAN PUJOL

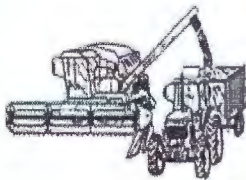
Vila-Sacra

Alimentació i queviures TIBAU

Plaça Catalunya
17469 FORTIA

Un chic de tot

C/Mendez Nuñez
Figueres

Vilagrà

TREBALLS AGRICOLES

c/ Comuners de Castella, 37
17760 VILABERTRAN

Telèfons: 50.59.42 - pàg. 51.11.85

Poligón industrial-ctra del Far,s/n
tel 972 51 61 13-fax.972 51 41 08
tel 24 hores 639 17 78 76
17600 Figueres

